SALA DE LECTURA

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VII
Nr. 6 (314)
joi
6 februarie
1969
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

ÎN ÎNTÎMPINAREA ALEGERILOR PENTRU MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ ȘI CONSILIILE POPULARE

2 MARTIE

MANIFESTUL PREZENTULUI ȘI VIITORULUI ROMÂNIEI SOCIALISTE

Cu deosebit interes și profundă mîndrie cetățenească a luat cunoștință poporul nostru de Manifestul Frontului Unității Socialiste. Document de mare însemnătate, caracterizat prin realism și profundă gîndire științifică, Manifestul este un impresionant tablou al realizărilor obținute în perioada care a trecut de la alegerile precedente și pînă acum, și, în același timp, o entuziastă chemare adresată deopotrivă fiecărui cetățean, tuturor locuitorilor țării, indiferent de naționalitate, de a milita cu și mai puternică hotărîre pentru înfăptuirea politicii înțelepte a partidului de continuă înflorire a României socialiste. Pe drept cuvînt, el poate fi numit Manifestul prezentului și viitorului României socialiste.

Alegerile de la 2 martie, la care Frontul Unității Socialiste se prezintă înmănunchind, într-o indestructibilă coeziune, Partidul Comunist Român, detașamentul de avangardă al clasei muncitoare, conducătorul încercat al societății noastre, organizațiile de masă, profesionale și obștești, consiliile oamenilor muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare, toate forțele sociale și politice ale țării, reprezintă un eveniment de seamă în viața politică a României. Întregul nostru popor întîmpină acest eveniment într-o atmosferă de intensă activitate socială și politică, de puternic elan patriotic, desfășurînd întrecerea pentru noi realizări în cinstea celei de a XXV-a aniversări a eliberării patriei și a Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român.

Sentimentele de încredere care însuflețesc națiunea noastră socialistă își au izvorul în bilanțul rodnic al înfăptuirilor de pînă acum. Perioada care a trecut de la alegerile precedente a fost o perioadă de muncă intensă și de mari înfăptuiri în toate domeniile de activitate. Urmînd liniile directoare stabilite de Congresul al IX-lea al partidului, poporul nostru a înaintat ferm pe calea desăvîrșirii construcției socialiste. A fost îndeplinit cu succes programul prezentat poporului în alegerile trecute. S-au realizat prevederile primilor trei ani ai planului cincinal, asigurîndu-se toate condițiile pentru îndeplinirea și depășirea obiectivelor Congresului al IX-lea. Putem afirma deci, cu deplin temei, așa cum subliniază Manifestul, că **„în acești ani România a parcurs o nouă și însemnată etapă**

(Continuare în pagina a 2-a)

LA BELINȚ, după mai bine de trei decenii

În anul 1934, mai mulți sociologi și specialiști în alte discipline au poposit la Belinț, în județul Timiș. După ce au cercetat în amănunțime situația satului și a locuitorilor săi, ei au scris o monografie a acestei așezări rurale bănățene. Cartea închide între coperțile ei multe mărturii, dureri, nădejdi...

După mai bine de trei decenii o echipă de sociologi de la Institutul de filozofie al Academiei R.S. România, împreună cu alți colaboratori, au făcut o nouă cercetare sociologică în aceeași localitate. Satul este însă acum cu totul altul. După ce l-au cunoscut din paginile monografiei din 1934, sociologilor le-a fost greu să-l recunoască în înfățișarea lui de astăzi. Autorul articolului de față prezintă, foarte sumar, cîteva date privitoare la unele din aspectele înnoirilor din viața locuitorilor satului, și anume cel privind pătrunderea tehnicii moderne în traiul cotidian al familiei țărănești.

Dr. Mihail CERNEA

șef de secție la Institutul de filozofie al Academiei R. S. România

În evoluția satului românesc pe drumul civilizației socialiste, progresul tehnic în activitatea de producție agricolă este un factor central, dar nu singurul. Un aspect complementar al său este pătrunderea tehnicii moderne și în celelalte domenii, îndeosebi în viața culturală și în activitățile menajere ale familiei țărănești.

Dispunînd de materialul faptic adunat meticulos de echipa sociologică care a studiat Belințul în 1934, cercetarea noastră actuală are un valoros termen de comparație, putînd aprecia mai bine evoluția satului. Ni se pare firesc să începem schița procesului amintit cu un factor care constituie premisă și element component al pătrunderii tehnicii moderne în viața satului, și anume cu...

Procesul electrificării

Pentru trecutul comunei Belinț, ca pentru marea majoritate a satelor românești, termenul de comparație în privința nivelului electrificării nu există ; în 1934 comuna nu era electrificată. Se folosea numai lampa cu gaz, și încă cu mare economie. Din calculul întocmit de echipa monografică de atunci rezultă că fiecare familie consuma anual, în mare parte pentru iluminat, 13,2 litri de petrol, deci mai puțin de un litru și jumătate lunar. De bună seamă că aceste simple cifre vorbesc peste ani despre condițiile de trai și înapo-

(Continuare în pag. a 2-a)

Deși ne aflăm în plină iarnă, în sera cooperativei agricole din Hălchiu, județul Brașov, tufele de roșii s-au dezvoltat puternic și dau o recoltă pe măsura atentelor lucrări de întreținere — cum se vede în fotografie.

Foto : AGERPRES

DIN SUMAR :

- CREDITE PENTRU COOPERATIVELE AGRICOLE (pag. 2)
- Principala problemă a activității noastre : APLICAREA MĂSURILOR PENTRU CREȘTEREA PRODUCȚIEI AGRICOLE (pag. 3)
- VOM ACORDA TOT SPRIJINUL COOPERATIVELOR RĂMASE ÎN URMĂ (pag. 3)
- GENEZA MILIOANELOR (pag. 4)
- DE LA MATERIALE DIDACTICE LA... CONȘTIINȚA PROFESIONALĂ (pag. 6)
- ÎN ÎNDEPĂRTATA AUSTRALIE (pag. 8)

Carnet de scriitor

LUNA CĂRȚII LA SATE

Acad. Mihai BENIUC

Cunosc un timp cînd la sate singura carte care venea în fiecare an și rămînea deobicei singura era calendarul. Copiii mai cumpărau din tîrgul săptămînal poveștile lui Ion Pop-Reteganul ori vreo culegere de versuri populare scoase de editura „Ciurcu" din Brașov. „Librăria" era o pătură întinsă pe jos cu cărțile împrăștiate pe ea, alături de un negoț de site sau de linguri, bricege și oglinjoare. Cam la atîta se reducea hrana spirituală a săteanului, rar îmbogățită cu poeziile lui Coșbuc, cu istoria lui Alexandru Machedon, cu o foaie de duminică, pe lîngă, eventual, Visul Maicii Domnului și cazaniile citite de preot la sărbători.

O lună a cărții nu se pomenea nici la oraș, dar mi-te la sate. Ceea ce s-ar putea spune, însă, acum cînd în acest an se vor împlini 25 de ani de la pornirea pe noul drum al țării, este că nu numai „Luna cărții la sate", care a început la 1 februarie, pare un lucru firesc, dar că însăși cartea a devenit o necesitate de fiecare zi a satului.

Că tineretul și copiii citesc este de la sine înțeles — școala nouă face din carte una din principalele trepte, fără de care nu poți urca în viață. Cartea, prin concentrația ei, prin faptul că încape într-un buzunar — istoria imperiului roman, algebra, gramatica limbii engleze, poeziile lui Eminescu, manualul tractoristului — și se poate citi seara după o zi de lucru, în tren, într-o pauză undeva, este unul din cele mai minunate mijloace de informație. Cartea e la îndemîna oricui și oricînd, acasă, în cîmp, pe drum, ca cel mai ieftin mijloc de educare a omului.

Amintindu-mi la începutul acestor rînduri de pătura cu cărți întinsă pe jos în piață și pe care o numeam „librărie", am făcut-o nu pentru că în acea vreme de demult cuvîntul librărie ar fi fost cunoscut, ci pentru că în satul meu există în prezent o adevărată librărie cu cărți tehnice, științifice și literare pentru copii și tineret și pentru oricine vrea să se informeze în vreun domeniu cultural. Există și un liceu acum în sat, deci cartea e la ea acasă. Librăria funcționează în fosta prăvălie a unui bogat negustor dintre cele două războaie. Liceul e în clădirea reconstruită care, tot pe vremuri, servise contelui Wenkheim ca depozit de cereale și de vinuri.

La cerealele și vinul contelui nu ajungea nici un sătean.

Acum, copiii din Sebiș și din celelalte sate sînt elevii liceului, iar în librărie poate intra oricine cu bani puțini. În diagonală, peste drum, se află, de altfel, un magazin cooperatist universal cu de toate, într-o construcție nouă, apoi cinematograful, înțesat seara de oameni de toate vîrstele și căminul cultural — nu mai puțin populat.

În astfel de condiții, care seamănă pretutindeni la țară, după 25 de ani de transformări sociale, **„Luna cărții la sate"** este o întruchipare a înfloririi spirituale a României în socialism, cînd satul, prin ridicarea sa, șterge deosebirea ce-l ținea la mare înapoiere față de oraș.

ADUNĂRILE GENERALE — EVENIMENT DE SEAMĂ ÎN VIAȚA COOPERATIVELOR AGRICOLE

În întreaga țară au început, în aceste zile, adunările generale în cooperativele agricole de producție — eveniment de seamă, ce joacă un rol hotărîtor în viața unităților și a membrilor acestora. Ele au fost precedate, după cum se știe, de plenara Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, precum și de plenarele uniunilor cooperatiste județene. Prețioasele indicații date de secretarul general al C.C. al partidului la plenara Uniunii Naționale, hotărîrile adoptate de plenară, chemarea adresată cu acest prilej întregii țărănimi cooperatiste, uniunilor județene și tuturor cadrelor din agricultura cooperatistă au stîrnit un larg ecou în marea masă a lucrătorilor ogoarelor.

Lărgirea democrației cooperatiste, participarea largă și activă a cooperatorilor la conducerea treburilor obștești presupun dezbaterea aprofundată de către ei în organul suprem de conducere al unității, a tuturor problemelor legate de dezvoltarea agriculturii, discutarea deschisă a lipsurilor, neajunsurilor și măsurilor ce se impun. „Adunarea generală, care trebuie să fie o adunare de lucru, — a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu — să se desfășoare sub semnul mobilizării tuturor forțelor pentru întărirea și dezvoltarea fiecărei cooperative". În acest scop, cu prilejul adunărilor generale, care vor dezbate și aproba planurile de producție și financiare pe anul în curs, este necesar să se analizeze cu înalt simț de răspundere toate rezervele existente în unități, astfel încît, prin folosirea lor, ca și a condițiilor nou create prin extinderea mecanizării, chimizării, irigațiilor, să se obțină producții sporite. Nu trebuie pierdute, de asemenea, din vedere marile posibilități existente mai ales în cooperativele din zona de deal și premontană pentru sporirea șeptelului și a producției animale, pentru dezvoltarea activităților anexe și a prestărilor de servicii aducătoare de mari venituri.

Îmbinarea armonioasă a lucrărilor adunărilor generale cu acțiunile ce se desfășoară în cadrul campaniei electorale are menirea să ducă la dezvoltarea inițiativei, a spiritului gospodăresc al țărănimii cooperatiste, la noi realizări pe calea consolidării cooperativelor agricole de producție.

În pagina a 3-a : OBIECTIVE MAJORE ÎN FAȚA ADUNĂRILOR GENERALE

ÎN AGRICULTURA IRIGATĂ

Exploatarea rațională, factor al realizării parametrilor proiectați

Ing. Barbu POPESCU

prim-vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii

În condițiile climatice specifice țării noastre, dezvoltarea lucrărilor de hidroameliorații, în special a celor de irigații, face parte din complexul de măsuri menite să contribuie la sporirea producției agricole, la asigurarea, an de an, a stabilității recoltelor. Înțelegerea profundă a importanței acestor lucrări se reflectă în amploarea acțiunilor ce se desfășoară în toată țara, cu sprijinul puternic al statului, pentru concretizarea unuia din principalele obiective ale actualului cincinal : realizarea suprafeței de 1 milion de hectare amenajate pentru irigat.

Eforturile ce se depun în această direcție trebuie să-și găsească corespondent în creșterea, an de an, a nivelului producției agricole. Un rol important îl au, desigur, constructorii, obligați să dea lucrările în folosință la timp. Dar stabilirea relației obligatorii între extinderea suprafețelor amenajate pentru irigat și sporirea recoltelor revine, în ultimă instanță, unităților agricole. Acestea, prin specialiștii de care dispun, prin exploatarea rațională și eficientă a amenajărilor sînt obligate să asigure an de an realizarea și chiar depășirea parametrilor tehnico-economici proiectați.

Cifrele înscrise în proiecte nu sînt iluzorii. O dovedesc rezultatele : în numeroase unități dintr-o serie de sisteme de irigații, eficiența programată pentru al treilea an de la intrarea în funcție a fost atinsă chiar în primul sau al doilea an de exploatare. Astfel, anul trecut, la întreprinderea agricolă de stat Mihăilești s-au obținut 18 500 kg de fîn de lucernă la hectar, cu 3 500 kg mai mult decît se prevăzuse în proiect. Cooperativele agricole și întreprinderile de stat din sistemul Ozun-Covasna au realizat la sfecla de zahăr o medie de 35 000—40 000 kg/ha, față de numai 30 000 kg/ha cît se proiectase. Și asemenea exemple sînt numeroase.

Condițiile de climă binecunoscute ale anului trecut au pus peste tot în evidență eficiența irigațiilor. Numai la porumb, de pildă, în medie pe țară, producția obținută la hectar pe suprafața efectiv irigată în amenajările definitive, a depășit pe cea din culturile neirigate cu 2 240 kg în întreprinderile agricole de stat și cu aproape 2 000 kg în cooperativele agricole. Iar în cooperativele agri-

(Continuare în pag. a 3-a)

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

ÎN PERIOADA 28 IANUARIE—3 FEBRUARIE, vremea a fost relativ călduroasă, exceptînd primele două zile cînd s-a menținut încă friguroasă. Temperaturile medii zilnice au crescut treptat, abaterile termice față de mediile pluriannuale ajungînd în ultima zi de la 2° la 7°.

La adîncimea de 2 cm, temperaturile medii au oscilat între —2° și 0°, fiind mai coborîte (—3°) în sud-estul Transilvaniei.

Cantitățile de apă provenite din precipitațiile căzute în acest interval (ploaie și lapoviță) au variat între 1 și 10 mm. în cea mai mare parte a Transilvaniei și Olteniei, în bazinul inferior al riurilor Ialomița și Siret, precum și local în Dobrogea. În Banat precipitațiile au fost mai abundente (10—15 mm) ; în restul teritoriului cantitățile de apă au fost neînsemnate (sub 1 mm).

În cea mai mare parte a teritoriului stratul de zăpadă a dispărut ; se mai menține însă, în sudul Olteniei. sud-vestul Munteniei, Transilvaniei și local în Moldova, unde are în medie 5—15 cm grosime.

Încălzirile sensibile din ultimele zile au determinat, prin topirea zăpezii, excese de umiditate în stratul arabil, îndeosebi pe terenurile joase și slab drenate din jumătatea de sud a țării.

În cîmpia vestică s-a semnalat o ușoară reluare a vegetației la culturile de toamnă.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 7—12 FEBRUARIE : Vreme în general umedă, mai ales în prima parte a intervalului. Cerul va fi mai mult noros.

Vor cădea precipitații locale sub formă de ploaie. lapoviță și ninsoare.

Vîntul va sufla potrivit cu intensificări de scurtă durată în sud-estul țării.

Temperaturile minime vor fi cuprinse între —8° și 2°, iar maximele între —2° și 8°.

CANDIDAȚI AI FRONTULUI UNITĂȚII SOCIALISTE

Inginerul agronom din TătărușI

Despre inginerul agronom Constantin Haras, cooperatorii din TătărușI au de spus numai cuvinte de laudă.

Că pe inginerul Haras îl caracterizează hărnicia, priceperea, buna pregătire profesională o spun și rezultatele unității în care muncește ca specialist. Cooperativa deține 2 300 de hectare de teren arabil și 60 ha de livadă, iar sectorul zootehnic cuprinde 510 bovine, din care 200 de vaci, 1 000 de oi, 70 de stupi de albine. Unitatea a ajuns la o avere obștească de 5 000 000 de lei și un fond de bază de 3,5 milioane. Lucrînd pămîntul mai bine, cooperatorii au reușit să realizeze producții sporite chiar și în condițiile secetoase ale anului 1968. Astfel, valoarea producției globale a ajuns anul trecut la 10 000 000 de lei, cu un milion de lei peste prevederi. Eficiență mai mare s-a realizat la cultura cartofului, a cărei producție a fost de 21 000 de kg la hectar, pe o suprafață de 265 hectare. Aceasta, ca urmare a efectuării în bune condiții a tuturor lucrărilor și a îngrășării terenului cu 400 kg de superfosfat și azotat de amoniu la hectar.

Rezultate bune s-au obținut și la cultura de porumb, la care inginerul a îmbinat știința cu tradiția localnicilor. De pe 1 100 de hectare semănate în cultură intercalată, s-au obținut producții bune de porumb boabe, sămînță de cînepă, fasole și dovleci. Venituri însemnate s-au realizat și din zootehnie, ca urmare, printre altele, a obținerii unei producții de 2 350 de litri de lapte de la fiecare vacă furajată.

Și cum la toate aceste rezultate contribuția inginerului Constantin Haras este apreciabilă, cooperatorii n-au putut să nu le includă în caracterizarea pe care au făcut-o inginerului Constantin Haras, atunci cînd l-au propus candidat pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională, în circumscripția electorală nr. 15 Lespezi, județul Iași.

C. MANOLIU

(Urmare din pag. 1)

pe drumul dezvoltării economice și sociale. Ceea ce am înfăptuit demonstrează superioritatea, forța socialismului, inepuizabilele sale posibilități de progres. În conștiința poporului s-a întipărit adînc convingerea că socialismul este unica orînduire care îi asigură bunăstarea și fericirea. Întemeindu-se pe cuceririle de pînă acum, poporul nostru privește cu nețărmurită încredere viitorul, fiind ferm hotărît să ducă la bun sfîrșit sarcinile desăvîrșirii construcției socialiste".

Roadele minunate pe care socialismul le dă pe pămîntul României se vădesc în tabloul armonios al economiei, în intensitatea cu care viața spirituală pulsează pe întinsul țării ; ele se vădesc în măsurile luate pentru aplicarea tot mai largă și consecventă a principiilor democrației socialiste în întreaga viață socială, în consecvența cu care partidul se preocupă de îmbunătățirea, corespunzător cerințelor etapei în care ne aflăm, a formelor și metodelor de conducere și organizare a societății.

Datorită politicii științifice, clarvăzătoare a partidului, România se situează astăzi printre statele cu economia cea mai dinamică. Opera de industrializare socialistă — temelia dezvoltării economice și culturale a țării, a progresului ei general — a parcurs în ultimii ani o etapă nouă, calitativ superioară. Volumul producției industriale este cu peste 40 la sută mai mare decît în 1965. Astăzi întreaga producție industrială a anului 1938 se obține în numai 24 de zile.

Și în viitor, așa cum se desprinde din Manifestul Frontului Unității Socialiste, se va acorda cea mai mare atenție industrializării, dezvoltării forțelor de producție, obiectiv central al programului de înflorire multilaterală a României socialiste, factor hotărîtor al progresului societății noastre, al ridicării nivelului de trai al populației, al asigurării independenței și suveranității naționale. Pînă în 1970 vor mai fi date în funcțiune aproape 1 000 de noi capacități industriale.

Anii care au trecut de la ultimele alegeri se remarcă prin pregnante înfăptuiri și în domeniul agriculturii. Succesele pe care le-a obținut agricultura și problemele

MANIFESTUL PREZENTULUI ȘI VIITORULUI ROMÂNIEI SOCIALISTE

pe care le mai are de rezolvat au fost pe larg analizate la recenta Plenară a Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, în cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu. Indicațiile prețioase date de secretarul general al C.C. al P.C.R., hotărîrile adoptate, deschid noi perspective dezvoltării agriculturii cooperatiste.

Importantele realizări cu care se mîndrește agricultura noastră și pe care le oglindește Manifestul — modernizarea și creșterea producției agricole, profundele schimbări înnoitoare produse în viața satelor — au la bază cooperativizarea, operă măreață înfăptuită sub conducerea partidului. Cooperativizarea agriculturii a exercitat o înrîurire pozitivă asupra întregii economii, s-a dovedit a fi condiția esențială pentru generalizarea relațiilor socialiste în economia națională, pentru lichidarea exploatării omului de către om, pentru victoria deplină și definitivă a noii orînduiri.

Viața, rezultatele obținute în dezvoltarea producției agricole, în înflorirea satelor, au dovedit că forma cea mai potrivită de organizare a muncii unite a țărănimii este cooperativa agricolă. Munca în cooperative, pe suprafețe întinse, cu folosirea tehnicii și a științei avansate, asigură țărănimii posibilitatea să sporească producția vegetală și animală și să-și îmbunătățească nivelul de viață. Un exemplu dintre cele mai concludente în această privință este faptul că averea obștească a cooperativelor agricole a fost, în 1968, cu aproape 30 la sută mai mare decît în 1965.

În dezvoltarea agriculturii, un rol important îndeplinesc întreprinderile și fermele agricole de stat. Ele contribuie într-o mare măsură la acoperirea nevoilor industriei și ale consumului cu produse vegetale și animale, sînt un factor de promovare a tehnicii noi, sprijină dezvoltarea cooperativelor agricole.

Acceleratul proces de modernizare a agriculturii noastre este puternic ilustrat de ritmul în care se dezvoltă baza tehnico-materială a acestei importante ramuri a economiei naționale. Pe ogoare lucrează astăzi aproape 100 000 de tractoare, peste 55 000 de semănători mecanice, 50 000 de combine pentru cereale și alte mașini agricole, care asigură un grad ridicat de mecanizare a lucrărilor. Au sporit în măsură însemnată cantitățile de îngrășăminte chimice livrate agriculturii, au fost extinse suprafețele irigate. Măsurile de perfecționare a organizării și conducerii agriculturii, constituirea uniunilor cooperatiste, reorganizarea întreprinderilor agricole de stat și a celor pentru mecanizarea agriculturii au creat un cadru mai prielnic utilizării puternicei baze tehnico-materiale de care dispune agricultura, sporirii producției și productivității muncii.

Condițiile asigurate, hărnicia și priceperea țărănimii, a tuturor celor ce muncesc la sate au avut ca rezultat sporirea producției vegetale și animale. Cu toate greutățile pricinuite de condițiile climatice nefavorabile din ultimul an, producția agricolă globală medie a perioadei 1966—1968 a fost mai mare cu aproape 24 la sută decît media producției obținute în cei cinci ani anteriori. Între 1966—1968 s-a recoltat anual, în medie, cu 2,4 milioane tone de cereale mai mult față de perioada 1961—1965, depășindu-se astfel prevederile înscrise în planul cincinal.

Manifestul consemnează adevărul demonstrat de viață că întreaga activitate a partidului și statului nostru, tot ceea ce se înfăptuiește în România, în industrie, în agricultură, în știință și cultură, este închinat omului. Pe temelia realizărilor obținute în aceste domenii se asigură îmbunătățirea nivelului de trai al maselor muncitoare. Acest adevăr este ilustrat și de faptul că veniturile bănești ale țărănimii au fost în 1968 cu peste 25 la sută mai mari decît în 1965. Au fost introduse pensiile pentru țăranii cooperatori — cerință socială de mare importanță. Numărul satelor electrificate a ajuns la 9 200 față de 4 600 în 1962. În primii trei ani ai actualului cincinal, locuitorii din mediul rural și-au clădit 160 000 de case noi. Zeci de mii de cadre didactice, ingineri, medici și alți intelectuali își desfășoară activitatea în satele patriei, aducîndu-și contribuția la ridicarea lor economică și social-culturală. Oamenii muncii de la sate beneficiază, de asemenea, de înfăptuirile obținute în dezvoltarea învățămîntului și culturii, a ocrotirii sănătății populației.

Parcurgînd Manifestul avem în față și imaginea realizărilor de mîine ale agriculturii noastre, a progreselor pe care le vor cunoaște satele în anii ce vin. **„Frontul Unității Socialiste"** — se spune în Manifest — **își va concentra eforturile în direcția înfăptuirii politicii Partidului Comunist Român de dezvoltare intensivă și multilaterală a agriculturii noastre socialiste, de sporire continuă a producției vegetale și animale. Aceasta este o condiție dintre cele mai importante pentru mersul înainte al întregii economii, pentru buna aprovizionare a populației de la orașe și a industriei, pentru ridicarea social-economică a satelor și creșterea nivelului de trai al țărănimii".**

În anii 1969—1970 și în perioada următorului cincinal, agricultura va fi dotată cu noi mașini, utilaje și agregate moderne pentru mecanizarea complexă a lucrărilor, va primi importante cantități de îngrășăminte chimice și insectofungicide ; vor continua să sporească suprafețele irigate, ca și cele pe care se vor întreprinde măsuri pentru combaterea eroziunii solului, desecarea și îndiguirea terenurilor supuse inundării. În 1970, suprafața amenajată pentru irigații va ajunge la un milion de hectare. Se va îmbunătăți activitatea întreprinderilor agricole de stat, se vor întări, sub aspect economic și organizatoric, cooperativele agricole de producție.

Creșterea puterii economice a cooperativelor agricole, ca și a vînzărilor de produse agricole către stat, va duce la sporirea veniturilor reale ale țărănimii, care vor fi în anul 1970 cu circa 20 la sută mai mari decît în 1965. Se vor desface mai multe mărfuri și se vor lărgi prestările de servicii pentru populația din mediul rural. Înfăptuirea programului de sistematizare a satelor va influența puternic viața social-culturală a țărănimii, va înlesni pătrunderea în mediul rural a noi elemente ale civilizației, contribuind, alături de modernizarea agriculturii, la crearea condițiilor pentru înlăturarea treptată a deosebirilor dintre sat și oraș.

Pentru realizarea acestor obiective, pentru ceea ce am înfăptuit pînă acum și avem de înfăptuit în viitor, Manifestul cheamă țărănimea — aliata de nădejde a clasei muncitoare — pe toți oamenii muncii de la sate să voteze, la 2 martie, împreună cu întregul popor, candidații Frontului Unității Socialiste. Vom vota astfel pentru propășirea agriculturii noastre socialiste, pentru înflorirea satelor patriei.

Pași mari va face România, în anii ce vin, și în celelalte domenii de activitate. Alături de economie, se vor înregistra noi progrese în domeniul învățămîntului și științei, al artei și literaturii, al ridicării gradului de cultură al maselor largi populare. Se va întări tot mai mult orînduirea socialistă — cucerirea cea mai de preț a poporului — se va adînci și perfecționa democrația socialistă. La alegerile de la 2 martie, candidații Frontului Unității Socialiste se prezintă în fața maselor avînd ca platformă politică programul Partidului Comunist Român, conducătorul încercat al poporului nostru, făuritorul vieții noi pe pămîntul României. **Votînd candidații Frontului Unității Socialiste vom vota pentru înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și statului pentru realizarea vastului program de înflorire a României socialiste !**

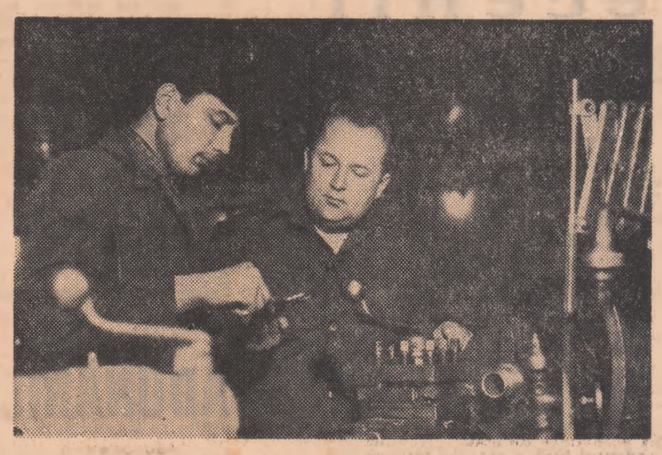

Cetățenii din circumscripția electorală comunală nr. 25 Viziru, județul Brăila, l-au propus candidat pe inginerul Petru Macarie (în dreapta) **directorul I.M.A. din comună**

Foto : C.DUMITRU

Decorări cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la înființarea unităților pentru mecanizarea agriculturii

Cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la înființarea unităților pentru mecanizarea agriculturii, Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România a conferit ordine și medalii unor muncitori, mecanici, maiștri, tehnicieni, ingineri și economiști din cadrul Consiliului Superior al Agriculturii și Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini. Au fost distinși cu Ordinul Muncii clasa I, a II-a și a III-a, 146 tovarăși, cu Steaua Republicii clasa a III-a, a IV-a și a V-a — 4 tovarăși, și 200 cu Medalia Muncii.

Ordinul Muncii clasa I a fost conferit tovarășului ing. Petre Moldovan, prim-vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, iar Ordinul Muncii clasa a II-a tovarășilor ing. Nicolae Bologan, director general în Consiliul Superior al Agriculturii, Constantin Dinescu, economist, director general adjunct în Consiliul Superior al Agriculturii, ing. Ion Slătineanu, director tehnic în Consiliul Superior al Agriculturii, ing. Gheorghe Gheorghe, director adjunct în Consiliul Superior al Agriculturii.

Ordinul Steaua Republicii Socialiste România clasa a III-a a fost conferit tovarășului ing. Avram Serff, director în Consiliul Superior al Agriculturii.

Steaua Republicii Socialiste România clasa a IV-a a fost conferit tovarășului ing. Valeriu Ionescu, director adjunct al Direcției agricole a județului Argeș, iar Steaua Republicii Socialiste România clasa a V-a tovarășilor : ing. Gheorghe Manciu, director adjunct al Direcției agricole a județului Dolj, ing. Constantin Pricop, director adjunct al Direcției agricole a județului Iași.

În cadrul festivității care a avut loc sîmbătă la amiază la Consiliul Superior al Agriculturii, tovarășul Ion Cosma, membru al Consiliului de Stat, a înmînat înaltele distincții unora dintre cei decorați, felicitîndu-i în numele C.C. al P.C.R., al Consiliului de Stat, al tovarășului Nicolae Ceaușescu personal.

Din partea celor decorați au mulțumit pentru distincțiile acordate Petre Moldovan, prim-vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, și Constantin Vîrzob, directorul Întreprinderii pentru mecanizarea agriculturii din comuna Tărtășești, județul Ilfov.

Credite pentru cooperativele agricole

În ultimii ani, cooperativele agricole de producție au realizat un mare număr de construcții, au sporit suprafețele irigate, au creat noi bazine pomicole și viticole, au construit noi sere. La înfăptuirea acestor importante obiective, ele au primit un ajutor prețios din partea statului. Numai în ultimii trei ani, de exemplu, statul a acordat agriculturii cooperatiste în condiții avantajoase credite de peste 2,2 miliarde lei iar pentru acest an se prevăd credite în valoare de peste 1,2 miliarde

Pentru a ajuta și mai mult cooperativele agricole, în completarea mijloacelor bănești proprii, Consiliul de Miniștri a stabilit printr-o hotărîre noi înlesniri financiare. Astfel, cooperativele agricole vor primi credite pe termen lung atît pentru obiectivele ce se execută în regie sau antrepriză, cît și pentru lucrările de înființare și întreținere a plantațiilor de vii, de pomi, pînă la intrarea lor pe rod. Dobînda pentru creditele primite rămîne ca și pînă acum de 2 la sută pe an.

Pentru unitățile mai puțin dezvoltate însă, Banca Agricolă și uniunile cooperatiste pot stabili, în urma unei temeinice analize, o dobîndă de numai 2 la sută. În caz de nerambursare în termen a creditelor, dobînda va fi de 5 la sută pe an. Termenele de rambursare se stabilesc pe categorii de obiective și acțiuni de investiții, în funcție de veniturile ce se prevăd a se realiza prin darea în producție a obiectivului creditat și de situația economică-financiară a fiecărei unități. Unitățile sînt obligate să respecte destinația creditelor de investiții pînă la restituirea acestora.

Potrivit noii hotărîri, cooperativele agricole primesc credite pe termen scurt în tot timpul anului, pentru cheltuieli curente de producție, transporturi, dezvoltarea secțiilor anexe și alte nevoi temporare în aceleași condiții de rambursare și dobîndă.

Hotărîrea reglementează, totodată, plățile pe care le fac cooperativele agricole pentru aprovizionarea cu materiale și materii prime, operațiunile de încasări și plăți ce se fac în cadrul relațiilor cu celelalte organizații socialiste.

La Belinț, după mai bine de trei decenii

(Urmare din pag. 1)

iere în care era ținută țărănimea.

Actuala cercetare a stabilit faptul că la un an după ancheta din 1934, autoritățile de atunci ale plasei au lansat, la Belinț și într-o serie de alte comune, o campanie de colectare de fonduri în vederea introducerii rețelei electrice. Sătenii au plătit taxe vreme de 7—8 ani (pînă în 1942) și cu toate că la un moment dat s-au adus 38—40 de stîlpi, nu s-au ales cu nimic din întregul proiect : banii depuși au rămas pierduți.

Belințul a fost electrificat abia după eliberarea țării de sub jugul fascist, iar în prezent este racordat la rețeaua de înaltă tensiune. Introducerea curentului electric în diferite gospodării a înaintat destul de lent la început. În 1957 fuseseră electrificate aproximativ 50 de case, ceea ce reprezenta doar circa 10 la sută din total. Cauzele ezitărilor — se poate conchide din anchetă — au fost : persistența unor prejudecăți, îndeosebi deprinderea cu vechiul, inerția și apoi lipsa dorinței de a face cheltuieli legate de instalația electrică a casei. Cu toate acestea, rețeaua s-a extins an de an. Puterea exemplului unora, avantajele luminii electrice, continua creștere a bunăstării oamenilor au determinat, în continuare, ritmuri mai rapide. În 1959 s-a ajuns la circa 80, în 1960 la 180, iar în 1966 la 346 de abonați casnici. Consumul de energie electrică în scopuri casnice a sporit și el de la 26 841 de Kw în anul 1961, la 100 800 de Kw în 1966.

Semnificativă este și creșterea concomitentă cu numărul caselor electrificate, a consumului mediu de energie electrică pe fiecare gospodărie țărănească. Între anii 1961 și 1965 acest consum a crescut de la 145 la 298 Kw anual. Această creștere, ritmul ei accelerat, exprimă de fapt timpul smuls, seară de seară, obscurității și afectat fie lecturilor, fie emisiunilor de televiziune și radio, fie altor activități. Consumul de energie electrică exprimă și utilizarea crescîndă a aparatelor de uz menajer, care, în ultimii ani, au cunoscut o serioasă extindere în gospodăriile belințene. Cu alte cuvinte, comparația exprimă ridicarea nivelului de civilizație și confort al familiilor țărănești, fiind o convingătoare replică dată peste ani calculului întocmit de monografist în 1934 cu privire la lampa de gaz.

Cercetările au scos în evidență și aspecte de altă natură. Bunăoară, faptul că deocamdată energia electrică este folosită la Belinț într-o proporție mai mare pentru consum personal decît în producția agricolă. Extinderea treptată a procedeelor moderne de muncă în agricultură și zootehnie acestora și descreșterea numărului abonaților la rețeaua de radioficare. De unde în 1961 erau 220 de abonați la rețeaua de radioficare și numai 35 de locuitori aveau aparate proprii, la sfîrșitul lunii mai 1968 numărul acestora din urmă era de 182, iar al primilor de 169.

O atenție specială merită apariția în sat a televizorului. Deși numărul de aparate nu este prea mare, — dat fiind prețul mai ridicat pe care îl au — achiziția lor exprimă elocvent disponibilitățile de timp și interesul țăranilor față de acest ambasador tehnico-cultural al civilizației moderne. Iată, pe ani, cum a sporit numărul abonaților la televiziune : 1963 — 2 ; 1964 — 9 ; 1965 — 28 ; 1966 — 44 ; 1967 — 77 ; 1968 (luna mai) — 80.

O observație : după o cercetare făcută într-o țară occidentală, în scopul elaborării unei prognoze pentru producția industrială a obiectelor tehnice de consum îndelungat, s-a conchis că ordinea procurării acestor obiecte ar fi aproximativ următoarele : frigider, aspirator, televizor, mașină de spălat etc. În cazul cercetării noastre se conturează o altă ordine, în care un obiect cu destinație culturală — televizorul — precede obiecte de uz menajer : frigiderul, aspiratorul etc.

Mijloacele de comunicație de masă

Electrificarea treptată a locuințelor țărănești a constituit o premisă esențială pentru introducerea și difuzarea în sat a unor mijloace de comunicație de masă : rețeaua de radioficare, aparatele de radio, mai recent, aparatele de televiziune, — adică pătrunderea obiectelor tehnice cu destinație culturală.

Ancheta monografică din anul 1934 certifică existența în sat doar a 12 aparate de radio cu baterie, la circa 2 000 de locuitori. În anul dinaintea electrificării (1951), numărul acestor aparate era de 28

În 1954, Belințul a fost în cea mai mare parte radioficat. Existența radioficării, electrificarea alături de alți factori, au stimulat interesul țăranilor pentru achiziționarea de aparate de radio proprii. An după an, asistăm la sporirea numărului

Alte amănunte semnificative

Pentru a aprecia starea de opinie a familiilor țărănești asupra procesului „modernizării" condițiilor lor de trai și al apropierii de felul de viață al unei familii de la oraș, ancheta a solicitat celor chestionați să indice, dintr-o listă de 12 obiecte tehnice de consum, pe cele 3 considerate „cele mai necesare". Răspunsurile cuprind îndeosebi obiectele menționate mai sus, adică frigider, aspirator, mașină de spălat etc., ceea ce denotă preocuparea familiilor țărănești pentru mecanizarea unor munci casnice, aspirațiile lor spre un mai înalt grad de civilizație.

De altfel, ancheta a arătat și faptul că 22 la sută din familiile satului au achiziționat recent mobilă de fabricație industrială, în 24,6 la sută locuințe există fier electric de călcat — în 63 la sută — biciclete, în 21 la sută — motorete sau motociclete etc.

Demnă de semnalat este, în același context, și „amplasarea construcției de locuințe", care dovedește elocvent creșterea posibilităților materiale ale țăranilor în urma cooperativizării. Monografia sociologică din 1934 arăta că locuințele majorității belințenilor nu corespundeau normelor elementare de igienă și agravau condițiile lor de viață, subliniind că aceștia nu aveau mijloace economice să-și construiască alte locuințe. Atunci, din 490 de case studiate de echipa sociologică, aproape 97 la sută erau făcute din bîrne, iar 96 la sută podite cu lut. Aproape jumătate din locuințe aveau o singură încăpere, în care trăiau, găteau, mîncau și dormeau îngrămădite 4—6 —8 persoane. În anul 1966 cercetarea a constatat că 31 la sută din casele satului erau noi, construite între 1959—1966. La construirea lor s-au utilizat materiale cu calități superioare și chiar arhitectura s-a modernizat, dimensiunile au crescut.

Modificări în mentalitatea economică

Cercetarea modului și scopului în care se fac economiile de către cetățeni deschide o ușă spre înțelegerea mecanismului de constituire a curentului de opinie în favoarea achiziționării obiectelor tehnice moderne. Intervine oare o raționalizare de durată a comportamentului economic al familiilor țărănești sau asemenea achiziții se întreprind mai mult sau mai puțin spontan, sub imperiul momentului ? Se fac economii deliberate și în scopul procurării unor asemenea obiecte ? Care sînt direcțiile preferențiale de utilizare a veniturilor bănești ?

Pornind de la aceste ipoteze și întrebări am încercat să studiem comportamentul de economisire al țăranilor din Belinț, foarte elocvent sub raport psihologic, oprindu-ne în primul rînd la economisirile prin C.E.C.

Belințul a dobîndit o agenție proprie C.E.C. în ultimul trimestru al anului 1961. Pînă atunci, serviciile respective se efectuau în satul învecinat, Chizătau. Fără îndoială, în primul rînd sporirea veniturilor țăranilor cooperatori, dar și schimbările intervenite în mentalitatea lor, ca și înființarea agenției, împreună cu munca de popularizare desfășurată, au favorizat atragerea de economii. Cum a evoluat, în răstimpul anilor, numărul depunătorilor din Belinț și care sînt diferitele forme utilizate se poate vedea din tabelul de mai jos.

Creșterea constantă, an de an, a numărului depunătorilor denotă înrădăcinarea treptată în psihologia colectivă a unei atitudini favorabile folosirii instrumentelor de economisire. E de reținut apoi că s-a diversificat gama instrumentelor de economisire — simptom al caracterului „gîndit" al depunerilor. O atenție aparte merită faptul că, din 1965, numărul libretelor depășește pe cel al familiilor din sat, ceea ce înseamnă că în anumite familii există doi, poate trei depunători. Proporția de un libret la trei locuitori atinsă în 1966 este ridicată, exprimînd nu doar o psihologie economică orientată spre economisire, ci și creșterea obiectivă a posibilităților materiale ale familiilor țărănești. Aceasta este ilustrată mai ales de faptul că soldul mediu, pe locuitor, al depunerilor a crescut de la 82 de lei în trimestrul I 1961 la 727 de lei în trimestrul III/1966.

În ancheta privind motivele economiilor am sesizat, de asemenea, și o modificare în conștiința oamenilor. Economisirile bănești se fac acum nu ca în trecut, din grija pentru asigurarea securității bătrînețiI, potrivit vechiului proverb — „strînge bani albi pentru zile negre", ci în primul rînd în vederea cheltuirii raționale, mai mult sau mai puțin imediate, pentru achiziționarea bunurilor de consum îndelungat, pentru construcții de locuințe etc.

Punînd în evidență saltul făcut de țăranii din Belinț în ultimii ani, ancheta oferă o imagine locală, dar cu o pregnantă putere de generalizare a procesului civilizării satului românesc, a schimbărilor survenite în conștiința oamenilor, a nivelului lor de trai în continuă creștere.

Anul	Numărul libretelor cu dobîndă	Numărul libretelor cu cîștiguri 5%	Numărul libretelor cu dobîndă și cîștiguri	Numărul libretelor cu cîștiguri în autoturisme	TOTAL
1961	162	—	—	—	162
1962	223	3	2	—	228
1963	329	7	12	2	350
1964	378	8	18	6	410
1965	573	8	27	12	620
1966	639	10	55	16	720

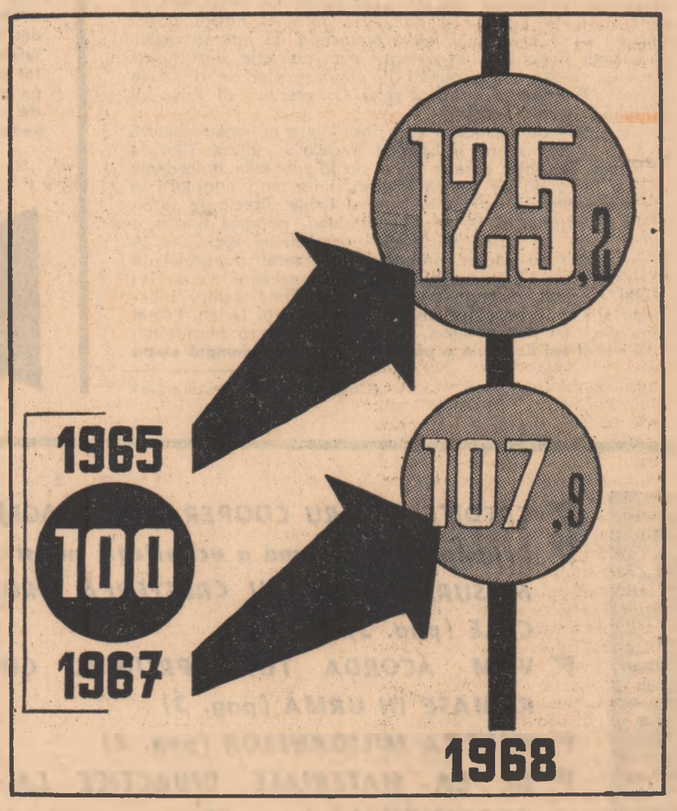

„Ca urmare a creșterii veniturilor obținute din muncă în cooperativele agricole de producție, a vînzărilor de produse agroalimentare, veniturile bănești ale familiilor de țărani au sporit cu 7,9 la sută față de 1967 și cu 25,2 la sută față de 1965".

(Din „Comunicatul cu privire la îndeplinirea planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a Republicii Socialiste România pe anul 1968").

OBIECTIVE MAJORE ÎN FAŢA ADUNĂRILOR GENERALE

PRINCIPALA PROBLEMĂ A ACTIVITĂŢII NOASTRE:

Aplicarea măsurilor pentru creşterea producţiei agricole

Ing. Mihai BALUŢA

vicepreşedinte al Consiliului popular judeţean Dolj, directorul Direcţiei agricole judeţene.

Bogate în idei şi conţinut, lucrările recentei plenare a Consiliului Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie, cuvîntarea rostită cu acest prilej de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, constituie un ghid preţios în activitatea unităţilor şi organelor agricole. Aceasta cu atît mai mult cu cît, încheind un an şi începînd altul, cooperativele agricole se află acum în perioada de analizare a rezultatelor dobîndite în 1968 şi de stabilire a măsurilor necesare îndeplinirii sarcinilor de plan pe 1969 — an hotărîtor al cincinalului.

Poate mai mult decît în alte zone geografice ale ţării, lucrătorii din agricultura judeţului Dolj au avut de înfruntat anul trecut, condiţii naturale deosebit de vitrege. Însă, cu sprijinul statului, prin muncă harnică, ei au reuşit să învingă efectele negative ale secetei şi să dobîndească unele rezultate mulţumitoare. Cooperativele agricole au obţinut producţii medii la hectar de 1 453 kg la grîu, de 1 887 kg la porumb, 1 218 kg la floarea-soarelui şi 17 798 kg la sfecla de zahăr, cu mult mai mult decît se realiza în condiţii climatice normale, cu cîţiva ani în urmă. Asemenea producţii, care se situează cu puţin sub nivelul mediilor pe ţară, puteau fi însă mai mari dacă se cultiva întreaga suprafaţă planificată şi se acorda o mai mare atenţie îngrijirii culturilor, evitării risipei.

Ţinîndu-se cont de posibilităţile cooperativelor din judeţul nostru, de baza tehnico-materială care le e pusă la dispoziţie, de experienţa şi capacitatea de muncă a membrilor cooperatori, sarcinile de plan ce revin acestor unităţi în 1969 sînt sporite faţă de anii anteriori. Ele se concretizează în primul rînd în creşterea volumului producţiei-marfă faţă de anul trecut, cu 10 000 tone la grîu, 5 000 tone la porumb, 2 200 tone la floarea-soarelui, 37 000 tone la sfecla de zahăr, 26 000 tone la legume şi 1 450 tone la struguri, cu 17 la sută la carne total (respectiv cu 27,4 la sută la carnea de porc) şi cu 10,2 la sută la lapte.

La repartizarea indicatorilor de plan pe cooperative, în raport de condiţiile fiecăreia, s-a ţinut cont să se asigure o strînsă concordanţă între fondul de stat, suprafeţele cultivate şi nivelul producţiilor posibile de realizat. Se prevede ca volumul producţiei-marfă să crească atît pe seama extinderii suprafeţelor cultivate şi, respectiv, măririi numărului de animale, cît, mai ales, pe seama sporirii producţiilor medii, cifrele de plan fiind, în acest sens, pe deplin realizabile.

Cum realizarea planului începe încă din primele zile ale anului, paralel cu sprijinirea unităţilor în pregătirea adunărilor generale (cooperativele agricole fiind ajutate în acest scop de 37 de colective, organizate, împreună cu uniunea cooperatistă, din specialişti şi economişti din diferite instituţii judeţene), direcţia agricolă a acordat o mare atenţie desfăşurării normale a lucrărilor necesare asigurării obţinerii unor producţii sporite. În sectorul zootehnic, activitatea n-a încetat nici o clipă, iar pentru producţia vegetală au fost efectuate o serie de lucrări specifice perioadei de iarnă: transportul gunoiului de grajd la cîmp, fertilizarea suplimentară cu azotat de amoniu, efectuarea de arături, pregătirea răsadniţelor, construirea de sere şi solarii etc. O mare atenţie se acordă fondului funciar. Prin desfiinţarea drumurilor inutile, defrişări, scoateri de cioate şi arborete, restrîngerea curţilor etc., va trebui să se cîştige, în acest an, pentru agricultură cel puţin 1 000 ha de teren; de asemenea, sînt în curs de executare lucrări de scoatere de sub excesul de umiditate a circa 1 000 ha de teren în 15 cooperative agricole. În zona colinară au început lucrări antierozionale pe 8 000 ha, care se desfăşoară pe bază de proiecte. Un vast program există, de asemenea, pentru extinderea irigaţiilor. Suprafeţelor amenajate în anii anteriori, în judeţul Dolj, li se vor adăuga în acest an alte 15 000 ha în sistemul Calafat — Băileşti, realizate din fondurile statului, precum şi 1 000 ha — cu posibilităţi locale.

Sarcini mari revin unităţilor în domeniul hortiviticol. Cooperativele din judeţ vor extinde, în acest an, suprafaţa destinată legumelor cu 1 700 ha şi a solariilor cu 50 ha, plantaţiile intensive de pomi — cu 700 ha şi de arbuşti fructiferi — cu 70 ha, iar viile — cu 1 600 ha. Amplasarea culturilor legumicole numai pe terenuri amenajate pentru irigaţii, organizarea noilor livezi şi podgorii în aşa fel încît să se permită executarea lucrărilor cu mijloace mecanice sînt probleme ce stau în centrul preocupărilor noastre. Totodată, nu slăbim nici o clipă din atenţie lucrările de îngrijire a plantaţiilor tinere în vederea întăririi lor cît mai rapide pe rod.

Reorganizate pe principiul gestiunii economice proprii, s-a îmbunătăţit mult activitatea întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii. Anul trecut, ele au depăşit veniturile planificate cu 1 690 000 de lei, cărora li se adaugă alte 9 257 000 de lei economii de cheltuieli. I.M.A. şi-au pregătit mai bine ca în anii trecuţi utilajele necesare campaniei de primăvară, fiind gata să acorde un puternic sprijin cooperativelor agricole.

Avem în judeţ numeroase cadre de specialişti cu pregătire superioară şi medie. Marea majoritate dintre ei şi-au înţeles adevărata menire, îşi exercită cu pasiune profesiunea aleasă. Dar avem şi tehnicieni care cred că au fost pregătiţi numai pentru funcţii administrative sau de conducere, avem ingineri care nu se simt răspunzători de soarta producţiei din cooperative. Or, în cooperativa agricolă „inginerul agronom — aşa cum a subliniat tovarăşul Nicolae Ceauşescu — trebuie să fie ceea ce este inginerul şef într-o întreprindere, adică specialistul care răspunde de aplicarea tuturor măsurilor agrozootehnice care cunoaşte legile şi dispoziţiile statului şi asigură aplicarea lor".

Sîntem convinşi că specialiştii, lucrătorii din I.M.A., întreaga ţărănime cooperatistă din judeţul Dolj, urmînd neabătut sarcinile trasate de partid, vor munci mai bine pentru a pune în valoare marile posibilităţi şi rezerve existente, în scopul sporirii producţiei agricole.

Vom acorda tot sprijinul cooperativelor rămase în urmă

Ing. Alex. BUZATU

preşedintele Uniunii judeţene Dîmboviţa a cooperativelor agricole de producţie

„...În legătură cu consolidarea cooperativelor agricole slab dezvoltate s-au luat nenumărate angajamente, s-au întocmit numeroase planuri, s-a făcut destulă autocritică. Cea de astăzi să fie ultima, pentru încă o autocritică nu mai este loc." Am citat, aproximativ exact, un fragment din cuvîntul unui participant la recenta plenară a Uniunii judeţene Dîmboviţa a cooperativelor agricole de producţie. Faptul că 27 de cooperative, număr ce reprezintă 31 la sută din totalul unităţilor existente în judeţ, sînt insuficient dezvoltate, iar altele numai cu îngăduinţă nu au fost incluse în această categorie, constituie o realitate aspră, un verdict necruţător asupra muncii celor care, de mai multă sau de mai puţină vreme, se ocupă de îndrumarea agriculturii cooperatiste pe teritoriul actualului judeţ.

Aprecierea făcută de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la plenara Consiliului Uniunii Naţionale că rămînerea în urmă a unor cooperative nu poate fi pusă numai pe seama condiţiilor pedoclimatice mai puţin prielnice, că ea reflectă, în primul rînd, deficienţe de natură tehnică, organizatorică şi economică, se sprijină într-un mod de netăgăduit şi pe exemple din judeţul nostru. Unele din cele mai puternice cooperative dîmboviţene sînt situate în zone de relief pe care ne-am obişnuit să le considerăm puţin favorabile sau chiar vitrege pentru agricultură. Este cazul cooperativei din comuna Malu cu Flori, care a repartizat 25 de lei la ziua-muncă şi mai are în siloz peste 100 de tone de mere de cea mai bună calitate, pe care şi-a propus să le valorifice la export sau pe piaţa internă abia atunci cînd livezile din care le-au cules vor înflori din nou. Dar, în zona colinară şi muntoasă avem nu numai cooperative, ci şi întovărăşiri agricole puternice. O întovărăşire al cărei nume îi indică şi profilul — mă refer la întovărăşirea zoopomicolă Bezdead — a repartizat membrilor bani şi produse în valoare de 37 de lei la ziua-muncă şi a plătit, drept rentă, 2 800 de lei la hectarul de livadă. Aceasta şi încă multe alte întovărăşiri, afiliate la uniunea noastră, şi-au creat o puternică avere obştească şi şi-au organizat munca şi retribuţia pe criterii apropiate de cele din cooperativa agricolă. De aceea, multe din aceste întovărăşiri sînt pe punctul de a deveni cooperative.

Sprijinirea nemijlocită, la faţa locului, a unităţilor din zona colinară — cooperative şi întovărăşiri — pentru a se consolida neîntîrziat este sarcina principală care stă în faţa uniunii noastre şi a filialei judeţene a Băncii Agricole. Faptul că la această acţiune vor participa şi organele bancare, care-şi vor asuma răspunderi, alături de uniune şi de direcţia agricolă, ne oferă garanţia unor măsuri eficiente, care să reflecte absolut toţi factorii tehnici, economici şi organizatorici de care depinde redresarea cooperativelor slabe. Înfăptuirea măsurilor luate nu va mai fi lăsată doar pe seama consiliilor de conducere. Activiştii noştri cu munci de răspundere vor fi repartizaţi pe unităţi, iar aplicarea măsurilor se va face sub conducerea lor directă. Se înţelege, sper, că **nu li se cere să se substituie consiliilor de conducere, al căror rol trebuie, dimpotrivă, întărit şi aşezat şi mai solid pe principiul muncii şi răspunderii colective. Activiştilor cărora li se vor da cooperative slab dezvoltate în primire li se pretinde, în schimb, să treacă de la îndrumarea în general — ineficientă, după cum s-a văzut — la conducerea concretă, care implică răspunderi precise.**

De marţi au început în judeţ adunările generale pentru dări de seamă şi aprobarea planurilor de producţie şi financiare. Cooperativele slab dezvoltate vor ţine adunările ceva mai tîrziu. Acum le ajutăm să-şi definitiveze documentele pe care le vor prezenta adunărilor, **urmărind ca darea de seamă şi planul să constituie un tot, ca prevederile ultimului să rezulte cu necesitatea din situaţia pe care o înfăţişează bilanţul anului precedent.**

Urmînd întrutotul indicaţia dată de secretarul general al C.C. al partidului de a orienta activitatea cooperativelor din zona colinară spre acele ramuri şi sectoare de producţie care au condiţii favorabile, indicaţie care răspunde, de fapt, dorinţei nu o dată exprimate de cooperatori, noi am prevăzut ca în nordul judeţului să dezvoltăm pomicultura, zootehnia, cultura cartofului, activităţile anexe şi prestările de servicii.

O dată cu aprobarea planului de producţie vor fi reorganizate brigăzile şi echipele care, spre deosebire de anii anteriori, îşi vor desfăşura activitatea pe bază de plan economic. Astfel **vom întări considerabil aceste celule vitale ale muncii, cărămizile care stau la temelia edificiului ce se numeşte cooperativă agricolă.** Latura cea mai negativă a mult prea numeroaselor forme de retribuire aplicate în cooperative a constat îndeosebi, după mine, tocmai în aceea că au slăbit brigada şi echipa, au pulverizat structura organizatorică a unităţilor.

Regulamentul de organizare şi retribuire a muncii în producţia vegetală şi animală aprobat de plenara Consiliului Uniunii Naţionale va fi prelucrat pe brigăzi şi echipe cu toţi cooperatorii şi va constitui, alături de statut, cadrul legal de lucru pentru consiliile de conducere ale cooperativelor. Volumul retribuţiei suplimentare va fi mai direct determinat de participarea la muncă în perioadele cheie.

Încălcările statutului, extrem de rare în cooperativele cu rezultate bune, dar destul de frecvente în cele slabe, vor fi sistematic puse în discuţia adunărilor generale. Ne propunem ca pînă la sfîrşitul acestui an să înlăturăm abuzurile care mai există în repartizarea loturilor date în folosinţă personală. Trecînd la aplicarea în practică a ideii că pămîntul este o avuţie naţională care trebuie bine gospodărită, loturile în folosinţă ne vor preocupa şi sub aspectul modului cum sînt lucrate. Şi de pe acestea trebuie obţinut maximum de producţie, pentru a se diminua autoconsumul în cooperative şi a se realiza astfel un procent mai mare de producţie-marfă. Sporirea producţiei-marfă şi valorificarea ei prin organizaţiile economice de stat, la preţuri ferme, va constitui încă o cale de întărire a cooperativelor rămase în urmă.

Sporind atenţia acordată cooperativelor slab dezvoltate, lucrătorii uniunii şi direcţiei agricole judeţene se vor ocupa mai eficient decît pînă în prezent şi de îndrumarea tuturor celorlalte unităţi. În lumina documentelor plenarei Consiliului Uniunii Naţionale am întocmit un plan de măsuri a cărui obligatorie îndeplinire va asigura întărirea în ritm viu a tuturor cooperativelor.

RĂSPUNDEM CITITORILOR

Ştefan PETRU — cooperativa agricolă din Comloşul Mic, judeţul Timiş:

Informînd uniunea judeţeană a cooperativelor agricole despre cazul relatat de dv. ni s-a răspuns că acesta a fost soluţionat la faţa locului, în prezenţa şi cu concursul dv., de către un instructor al uniunii.

Un grup de muncitori de la Centrul de combaterea dăunătorilor Botoşani:

Conform legii, orice activitate depusă pe bază de contract de muncă, indiferent dacă cei în cauză lucrează ca zilieri, sezonieri sau permanenţi, se consideră vechime în muncă cu drept de pensionare. Prin urmare, activitatea ce o depuneţi dv. în echipele de stropit pomi — perioada efectiv lucrată — se consideră vechime în muncă.

Ing. Paul DEAC — Sebeş, judeţul Alba:

Inginerilor şi contabililor şefi din cooperativele agricole, trimişi în delegaţie de către unităţile în care activează sau din dispoziţia uniunilor judeţene cooperatiste, li se plătesc cheltuielile băneşti de deplasare de către cooperativa agricolă respectivă, în aceleaşi condiţii ca şi pentru membrii cooperatori.

În cazurile în care cadrele de conducere, specialiştii şi unii membri ai cooperativelor agricole sînt chemaţi de alte instituţii şi întreprinderi la anumite şedinţe, instituţiile şi întreprinderile respective vor suporta cheltuielile de deplasare (diurnă, transport, cazare).

Tomuţ SAVER — şeful secţiei de mecanizare a I.M.A. Şicula din comuna Craiva, judeţul Arad:

În legătură cu transferarea clădirii la care vă referiţi, ca sediu pentru membrii secţiei de mecanizare, am intervenit la Direcţia generală I.M.A. din Consiliul Superior al Agriculturii. Din informaţiile primite rezultă că s-au dat indicaţiile necesare Direcţiei judeţene agricole în vederea rezolvării propunerii dv.

Maria BRAŞOVEANU — tehnician, comuna Găiceana, judeţul Bacău, Floarea SANDU — tehnician şi Eftimie CRISTEA — tehnician, cooperativa agricolă Rîca, judeţul Argeş:

Tehnicienii stagiari şi tehnicienii II (agronomi, zootehnicieni, veterinari şi mecanici) care îşi desfăşoară activitatea în cooperativele agricole sînt retribuiţi conform îndrumărilor Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie cu privire la stabilirea funcţiilor de conducere şi administrative şi retribuirea acestora pe bază de zile-muncă.

PRIETENII REVISTEI

„AGRICULTURA SOCIALISTĂ"

Ion TODIRAŞ — comuna Mitoc, judeţul Botoşani:

„Prin părţile noastre, respectiv în localităţile Mitoc, Adăşeni, Liveni, revista „Agricultura socialistă" ajunge cu întîrziere, adică sîmbătă şi, uneori, duminică", ne semnalaţi dv., întrebîndu-ne care este explicaţia acestei stări de lucruri. Vă vom răspunde după ce vom primi lămuririle necesare din partea organelor de difuzarea presei, cărora le-am adus la cunoştinţă sesizarea dv. Pînă atunci vă rugăm să vă adresaţi dirigintelui Oficiului P.T.T.R. unde aţi încheiat abonamentul la revista noastră.

Ing. Vasile POP — cooperativa agricolă Drăguş, judeţul Braşov:

„Sînt tînăr inginer, ne relataţi dv., şi citesc cu interes revista „Agricultura socialistă", al cărui conţinut mă satisface în cea mai mare parte. Ca prieten al revistei, mă angajez să contribui la răspîndirea ei în rîndul cooperatorilor". Mulţumindu-vă pentru intenţiile dv. bune, vă anunţăm totodată, că propunerile pe care le faceţi privind lărgirea ariei tematice a revistei ni se par deosebit de interesante. Le vom studia cu atenţie şi în măsura posibilităţilor vom ţine seama de ele.

I.M.A. Casimcea, judeţul Tulcea:

Abonamentele la revista „Agricultura socialistă" se fac nu de către redacţie, ci de Oficiile poştale şi factorii poştali. De aceea am expediat comanda dv. la serviciul difuzării presei din Direcţia judeţeană P.T.T.R. Tulcea şi nu din alte motive. Am şi fost informaţi că abonamentele solicitate de dv. au fost contractate. Vă rugăm să sprijiniţi în continuare acţiunea de popularizare a revistei noastre în rîndul mecanizatorilor.

Întreprinderea de industrie locală „AMET" Sibiu

str. M. Kogălniceanu nr. 1, telefon 1.14.10

LIVREAZĂ:

— **Bidoane din aluminiu de 25 litri . . . . lei 272**
— **Roabe metalice cu roată din fontă . . . . „ 245**

Uzina de reparaţii Timişoara

strada Mangalia nr. 61 telefon: 1.44.35 – 36 – 37

Execută pe bază de comandă fermă, fără repartiţie:

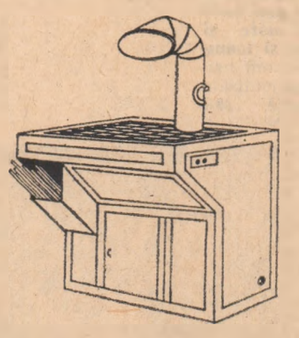

MESE pentru SUDURA cu ventilaţie proprie destinate atelierelor de sudură sau lipire, pentru susţinerea pieselor mici sau mijlocii, cu care lucrează sudorul.

Prin forma constructivă are posibilitatea captării complete a gazelor emanate în timpul procesului de sudare sau lipire.

Pot fi folosite individual sau în grup, aşezate în linie.

Caracteristici tehnice:

— **Suprafaţa utilă a arătarului: 535×766 mm**
— **Debit aer: Q = 1 900 m³/oră**
— **Înălţimea de refulare: 92 mm col. apă**
— **Puterea motorului: N = 1,1 kW**
— **Dimensiunea: 800×800×700 mm**
— **Greutatea mesei: 130 kg**
Preţ de vînzare: 4 720 lei.

ÎN AGRICULTURA IRIGATĂ

EXPLOATARE RAŢIONALĂ

(Urmare din pag. 1)

cole, sporul înregistrat prin irigare la sfecla de zahăr s-a ridicat la 13 800 kg/ha.

Acest plus de recoltă constituie, desigur, un indicator preţios al eficienţei irigaţiilor, dar el nu reprezintă, nici pe departe, un prag maxim. În multe cazuri, sporurile asigurate prin irigare au fost cu mult mai mari. La cooperativa agricolă Roseţi, din sistemul de irigaţie Călăraşi-Mostiştea, cu 8 000 kg de porumb boabe la hectar s-a înregistrat un plus de recoltă faţă de cultura neirigată de 4 600 kg/ha. În Bărăgan, la cooperativa Ştefan cel Mare situată în sistemul Jegălia, cele 7 100 kg de porumb realizate la hectar au corespuns unui spor de 3 600 kg/ha.

Asemenea rezultate care nu sînt izolate dar care nu au ajuns încă să fie generalizate, dezvăluie imensele rezerve de care dispunem încă pentru a asigura o eficienţă maximă a investiţiilor pe toate terenurile amenajate pentru irigat. Spre acest deziderat trebuie orientată întreaga activitate în acest an cînd vom avea de irigat peste 600 000 de hectare.

O primă cerinţă este ca **nici un petec de teren amenajat pentru irigaţii să nu rămînă nefolosit în acest scop.** Lucrul pare de la sine înţeles. Totuşi şi anul trecut pe 7,6 la sută din suprafaţa amenajată nu s-a aplicat nici o udare. Este o situaţie cu care, în orice caz nu va trebui să ne mai întîlnim anul acesta. Printre principalele cauze care o pot provoca se numără fie diferitele defecţiuni ce se ivesc în timpul exploatării, în funcţionarea sistemelor înseşi, sau în cea a utilajului de irigat, fie neasigurarea acestuia în timp util. Există toate posibilităţile ca astfel de situaţii să nu se ivească, cu condiţia ca în fiecare unitate lucrările necesare pentru remedierea şi repararea amenajărilor şi a utilajului să fie executate din vreme.

Dar rezultatele finale depind atît de punerea în funcţie a diverselor sisteme de irigaţii, cît şi de asigurarea unei exploatări raţionale, subordonată satisfacerii complexului de cerinţe caracteristice culturilor agricole în condiţii de irigare. Din păcate, necesitatea acestui lucru nu este peste tot pe deplin înţeleasă. În multe unităţi agricole se mai consideră încă, în mod greşit, că amenajările pentru irigaţii determină prin ele însele sporuri de recoltă. Minimalizarea importanţei factorului „exploatare", care a caracterizat şi anul trecut activitatea multor unităţi agricole, nu poate avea decît consecinţe nefavorabile asupra producţiei. Deficienţele manifestate, şi care au constituit obiectul unei serioase analize, sînt, prin subiectivismul cauzelor care le-au provocat, pe deplin evitabile.

Una dintre aceste deficienţe a constituit-o **incompleta satisfacere a nevoii de apă a plantelor.** În multe unităţi agricole, mai cu seamă din judeţele Ialomiţa, Arad, Timiş, Olt, nu s-a ţinut seamă de acest factor agrotehnic. În loc de cel puţin 3 udări pe întreaga suprafaţă ocupată cu culturi de cimp şi 4—5 la culturile furajere, în cele mai multe cazuri **s-au efectuat doar una sau două udări. Acest lucru a fost evidenţiat** de scăderea treptată a suprafeţelor irigate de la o udare la alta: de la 92,4 la sută, proporţia terenurilor care au primit o singură udare, s-a ajuns la a doua udare la numai 70 la sută, pentru ca a patra udare să nu mai fie aplicată decît pe 42 la sută din terenul amenajat. Au existat însă şi cazuri, cînd, cu toată respectarea numărului necesar de udări, culturile nu au beneficiat în condiţii optime de apa cheltuită pentru irigarea lor, datorită unor scheme de udare necorespunzătoare. Aşa s-au petrecut lucrurile în unităţi din judeţele Galaţi, Ialomiţa, Ilfov. Astfel de deficienţe s-au datorat fie faptului că unităţile nu au dispus de numărul necesar de utilaje, fie că cele existente nu au fost utilizate la capacitatea lor maximă atît ziua cît şi noaptea.

Iată de ce este absolută nevoie ca **aprovizionarea cu utilaje de pompare şi aspersiune să se facă în raport cu suprafaţa amenajată.** Se vorbeşte, de asemenea, în fiecare an, de necesitatea ca instalaţiile de aspersiune să funcţioneze 20—22 de ore zilnic. Este momentul ca această cerinţă să fie respectată în toate unităţile agricole. Bineînţeles, posibilitatea concretizării ei este strîns legată de asigurarea şi permanentizarea personalului de exploatare a suprafeţelor irigate, de modul în care cei ce lucrează în acest sector sînt stimulaţi şi cointeresaţi. Brigăzile de culturi irigate trebuie să devină, în sfîrşit, o realitate.

Aşa cum au precizat cercetările ştiinţifice, **în orice amenajare pentru irigare, corelaţia necesară între apă, pe de o parte, şi recolte, pe de altă parte, se poate realiza numai dacă se asigură, concomitent şi în raporturi optime, şi acţiunea unor factori de natură agrotehnică.** Dintre aceştia, fertilizarea şi densitatea exercită, poate, cea mai mare influenţă asupra dinamicii producţiilor. Iată un exemplu concludent: prin aplicarea a 4 udări, corelate cu cîte 100 kg de îngrăşăminte azotate şi 100 kg îngrăşăminte fosfatice şi o densitate medie de 50 000 de plante la hectar, cooperatorii din Urzica Mare, judeţul Dolj, au obţinut 7 300 kg/ha porumb boabe. La Smîrdan, în acelaşi judeţ, cu numai 2 udări, fără îngrăşăminte azotoase şi cu numai 26 000 de plante la hectar, producţia nu a depăşit 1 250 kg/ha!

În ceea ce priveşte îngrăşămintele, în 1968 s-a înregistrat un real progres: pe terenurile irigate s-au administrat 170 000 de tone de îngrăşăminte chimice, revenind în medie 400 kg/ha, faţă de numai 300 kg/ha în 1967. Totuşi, creşterea eficienţei irigării nu este posibilă fără mărirea acestei doze la 600 kg/ha. Este un salt pe care cantităţile de care vom dispune în 1969 îl permit. Rămîne doar ca **în fiecare unitate specialistii să urmărească mişcarea îngrăşămintelor chimice astfel încît ele să fie folosite, în primul rînd, la culturile amplasate pe terenurile irigate.**

Asigurarea factorului „**densitate**" nu depinde însă de nici o condiţie exterioară şi nu există nici o cauză obiectivă care să justifice nerespectarea numărului optim de plante caracteristic fiecărei culturi irigate. Intră însă aici în joc priceperea agronomului şi capacitatea organizatorică a conducerii fiecărei unităţi pentru ca, prin semănat şi lucrări de întreţinere, culturile să ajungă la recoltare cu „încărcătura" de plante maxim posibilă. Aceeaşi atenţie trebuie dată folosirii acelor soiuri sau hibrizi care corespund cel mai bine noilor condiţii create.

Influenţa irigării asupra sporirii recoltelor agricole se manifestă nu numai prin creşterea producţiei medii, la o cultură sau alta, ci, totodată, prin creşterea randamentului fiecărei suprafeţe. **În condiţii de irigare, obţinerea de două recolte de pe aceeaşi suprafaţă, devine nu numai posibilă, ci chiar obligatorie.** Dar utilizarea cu randament sporit a suprafeţelor irigate nu a fost privită pînă acum cu atenţia cuvenită. Anul trecut, în cooperativele agricole s-au însămînţat cu culturi duble numai 21 100 ha, deşi după grîu şi alte plante care au eliberat terenul devreme s-ar fi putut realiza 25 000 ha. Prevederile anului acesta sînt mult mai importante. Se vor însămînţa, astfel, în cultura a II-a după grîu şi plante furajere 52 000 ha, ceea ce reprezintă 9 la sută din suprafaţa irigată. Posibilităţile sînt însă şi mai mari şi unităţile agricole vor trebui să le utilizeze la maximum.

Organizarea şi aplicarea irigaţiilor implică folosirea şi manevrarea unui mare volum de mijloace tehnice. Ele influenţează desigur, prin propriile performanţe rezultatele ce se vor obţine. Nu însă singure. Capacitatea celor în sarcina cărora cade gospodărirea şi exploatarea acestor mijloace are un rol precumpănitor, nu de puţine ori neglijat. Tehnica superioară cerută de irigare nu poate fi asigurată decît de oameni bine pregătiţi, care să stăpînească cunoştinţe temeinice. Or în această privinţă mai sînt multe de făcut. Deşi au fost organizate numeroase instructaje, schimburi de experienţă şi alte acţiuni menite să asigure pregătirea cadrelor care lucrează în acest sector, nu s-a reuşit în suficientă măsură ca acestea să posede suficiente cunoştinţe necesare exploatării cît mai eficiente a terenurilor irigate. În astfel de condiţii şi calitatea udărilor a lăsat de dorit, ceea ce a determinat, uneori, o aparentă ineficienţă a irigaţiilor.

Nivelul actual de înzestrare a agriculturii nu ne mai permite să privim cu uşurinţă problema pregătirii cadrelor. De aceea, **în această perioadă, preocuparea pentru asigurarea numerică a muncitorilor şi tehnicienilor necesari pentru exploatarea terenurilor irigate trebuie să fie dublată de o tot atît de atentă grijă pentru buna lor pregătire.** Cursurile în curs de desfăşurare la casele agronomului vor trebui îndrumate îndeaproape de organele agricole judeţene şi continuate apoi cu aceeaşi seriozitate în unităţile agricole.

Este limpede că în faţa tuturor lucrătorilor din domeniul irigaţiilor stau în momentul de faţă sarcini deosebit de mari şi complexe. Fondurile care s-au investit şi care se investesc în continuare pentru extinderea irigaţiilor vor trebui recuperate într-un timp scurt, printr-o exploatare raţională, superioară a suprafeţelor amenajate. Prin înlăturarea lipsurilor semnalate şi prin imprimarea unui puternic caracter ştiinţific întregii activităţi de irigaţii se creează premizele necesare realizării plusului de produse agricole capabil să-l asigure agricultura noastră socialistă, în continuă modernizare.

GENEZA MILIOANELOR

Şefi de ferme zootehnice — despre munca şi preocupările lor

Realizarea planului de producţie-marfă la majoritatea indicatorilor, îndeplinirea sarcinilor economice şi financiare prevăzute pentru anul 1968 — chiar şi în condiţiile mai puţin favorabile determinate de urmările secetei — constituie dovada grăitoare a justeţei şi eficacităţii măsurilor luate de partid pentru îmbunătăţirea activităţii în agricultura de stat. Aşa cum aprecia tovarăşul Nicolae Ceauşescu în cuvîntarea ţinută la recenta plenară a Consiliului Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie: „Întreprinderile şi fermele agricole de stat obţin rezultate superioare în creşterea producţiei şi a rentabilităţii, îndeplinindu-şi tot mai bine îndatoririle ce le revin în asigurarea nevoilor de produse agroalimentare ale ţării".

Crearea întreprinderilor şi fermelor, conducerea directă şi nemijlocită a producţiei de către specialişti a descătuşat o imensă forţă creatoare care s-a materializat în cele peste 1,5 miliarde de lei beneficii totale realizate pe ansamblul I.A.S. în anul care s-a încheiat. Este un bilanţ care încununînd o activitate rodnică cinsteşte prin realizări grăitoare împlinirea a două decenii de la înfiinţarea primelor unităţi agricole de stat. Două decenii pe parcursul cărora, sprijinindu-se pe o puternică bază tehnico-materială, agricultura de stat a devenit izvor de experienţă înaintată, exemplu şi factor mobilizator în opera de transformare socialistă a agriculturii. Ca urmare a indicaţiilor date de partid cu privire la dezvoltarea zootehniei, la creşterea ponderii acestui sector în ansamblul producţiei şi veniturilor obţinute din agricultură şi a măsurilor luate pe linia concentrării şi specializării producţiei, sectorul agricol de stat s-a îmbogăţit cu un însemnat număr de complexe şi combinate industriale, adevărate uzine vii producătoare de lapte, carne şi ouă. Deşi deţin numai 16 la sută din suprafaţa agricolă a ţării, fermele întreprinderilor agricole de stat au asigurat fondul central, în anul care s-a încheiat, cu 5,089 milioane de hectolitri de lapte, 272 000 de tone de carne, din care 162 000 carne de porc, cu 431 de milioane de ouă.

Aceste produse au permis fermelor zootehnice să-şi aducă o contribuţie însemnată la totalul beneficiilor realizate de întreprinderile agricole de stat în anul 1968. Pe cîţiva din făurarii acestor milioane i-am rugat să-şi spună cuvîntul despre munca şi preocupările lor.

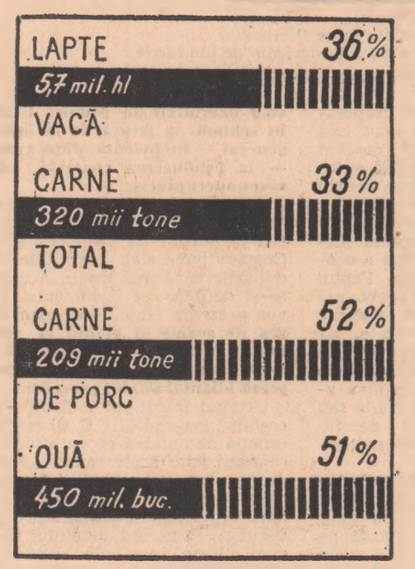

CONTRIBUŢIA ÎNTREPRINDERILOR AGRICOLE DE STAT, ÎN ANUL 1969, LA REALIZAREA FONDULUI CENTRAL.

Ce am întreprins pentru rentabilizarea fermei

Ferma Pietroiu, din cadrul I.A.S. Baldovineşti, este specializată în creşterea vacilor de lapte. Ca urmare a unei munci susţinute pe linia îmbunătăţirii tehnologiei de exploatare, a calităţii efectivelor şi a furajării, anul trecut, în ciuda condiţiilor de climă mai puţin favorabile, **de la un efectiv de 1 108 vaci cu pondere mare de primipare am obţinut, în medie, cîte 3 162 de litri de lapte.**

Aş vrea să mă opresc pe scurt la cîteva din problemele strîns legate de rentabilizarea fermelor de vaci cu lapte. Prima şi cea mai importantă rămîne asigurarea nutreţurilor necesare, la un preţ de cost cît mai redus. Aceasta ar însemna ca **în fiecare fermă producătoare de lapte suprafaţa de teren aferentă să fie folosită în primul rînd pentru producţia de furaje.** Prin noua formă de organizare a agriculturii de stat, de ale cărei roade ne bucurăm din plin, acest deziderat şi-a găsit în cea mai mare parte rezolvarea. **Din cele 902 hectare, de care dispune ferma noastră, 700 vor intra în incinta sistemului de irigaţii din Terasa Brăilei,** astfel încît avem convingerea că, indiferent de volumul precipitaţiilor, producţia de furaje va fi asigurată.

O altă problemă, rezolvată parţial, după părerea mea, o constituie **selecţia.** Organizarea ei pe baze cu adevărat ştiinţifice presupune o serie întreagă de lucrări (controlul cantitativ şi calitativ al producţiei de lapte, măsurători, bonitări etc), al căror volum depăşeşte posibilităţile şefului de fermă. Pe de altă parte, nici centrele judeţene de reproducţie şi selecţie, cu personalul de care dispun şi cu actuala formă de organizare, nu pot acoperi volumul de muncă solicitat de aceste acţiuni. Iată de ce **consider că pe lîngă şeful de fermă trebuie repartizat un cadru cel puţin cu pregătire medie, care să răspundă de problemele de selecţie şi reproducţie. Legat tot de problema selecţiei aş vrea să mai arăt că, ar bine să se manifeste un interes mai mare din partea cooperativelor agricole de producţie în preluarea unei părţi din tineretul taurin femel, care rămîne disponibil după acoperirea necesarului nostru de înlocuire şi sporire a mătcii proprii; această măsură va putea contribui la scurtarea perioadei de ameliorare a efectivelor de taurine din sectorul cooperatist.**

Prin specificul lor, **fermele de vaci cu lapte absorb un volum mare de muncă în lucrările de furajare, muls şi evacuarea gunoiului.** În funcţie de gradul de mecanizare, stabilim necesarul forţei de muncă şi ne organizăm producţia. Din păcate însă maşinile şi utilajele pentru mecanizarea zootehniei, şi aşa destul de reduse ca sortiment, ne dau multă bătaie de cap. **Îndeosebi racleţii şi agregatele de muls — pentru care cu mare greutate găsim piese de schimb — ne obligă de multe ori la cheltuieli de producţie neprevăzute, care încarcă preţul de cost.**

O ultimă problemă la care aş vrea să mă refer este **cointeresarea materială şi stimularea lucrătorilor din fermă. Raportînd fondul de salarii repartizat pentru mulgători la cantitatea de lapte pe care a trebuit să o obţinem, am stabilit un tarif pentru litrul de lapte. Acest tarif l-am majorat în lunile de iarnă şi primăvară, cînd, în general, producţia este mai mică şi volumul de muncă este mai mare şi l-am micşorat în lunile de vară şi toamnă.** Prin aplicarea acestui sistem am reuşit, pe de o parte, să permanentizăm muncitorii şi, pe de altă parte, să-i cointeresăm în obţinerea unei producţii mari şi cînd animalele sînt în perioada de stabulaţie.

Punînd în centrul activităţii noastre probleme ca acestea, am reuşit ca în anul 1968 să anulăm pierderile planificate, în valoare de 334 000 de lei şi să dăm statului un beneficiu de 475 000 de lei.

Ing. Stoica ROMAN
şeful fermei Pietroiu, I.A.S. Baldovineşti, judeţul Brăila

Amenajări simple cu efecte economice mari

Ferma nr. 6, din cadrul I.A.S. Avicola Arad, este profilată în direcţia producerii de ouă pentru consum. **În anul 1968, de la cele peste 58 000 de găini am obţinut, în medie, cîte 251 de ouă, producţia totală ridicîndu-se la 14 611 000 de ouă.**

Producţia medie, destul de mare, obţinută de la fiecare găină a contribuit direct la reducerea preţului de cost de la 736 de lei mia de ouă, cît era planificat, la numai 561 de lei.

Bilanţul general al anului care a trecut l-am putut încheia astfel cu un beneficiu de 4 788 000 de lei, cu peste 3 milioane faţă de prevederile iniţiale.

Pe lîngă aplicarea metodei populării şi depopulării generale şi totale, cu eficienţă economică indiscutabilă pentru toate combinatele avicole, în ferma noastră, la fel ca şi în celelalte ferme ale I.A.S. Avicola Arad, am efectuat unele amenajări simple, al căror efect economic însă a fost destul de mare.

După cum se ştie, în fiecare din cele 2 hale pe care le au blocurile tip se cresc cîte 6 000 de găini ouătoare. Întrucît experienţa ne-a demonstrat că supravegherea îndeaproape a modului de comportare a găinilor este deosebit de anevoioasă în asemenea condiţii, am efectuat, prin plase simple de sîrmă, despărţirea lor în cîte 12 compartimente egale, fiecare din ele cu o capacitate de cîte 500 de găini. În urma aplicării acestui procedeu, găinile care, din diferite cauze, încetau ouatul, precum şi cele abătute sau bolnave, au putut fi izolate mult mai operativ într-un compartiment separat la capătul halei. Supuse unui tratament adecvat, cea mai mare parte din aceste găini au fost redate producţiei în 2-4 săptămîni. După calculele noastre, comparativ cu anii din urmă, **această metodă ne-a redus pierderile cu circa 4 000 de găini, a căror valoare, fără a mai lua în calcul şi producţia de ouă, reprezintă 200 000 de lei.**

Direct interesaţi în obţinerea unei producţii cît mai mari, în operaţiunea de triere a găinilor, pe care o executăm zilnic cu regularitate, au fost antrenaţi şi cei 2 electricieni şi 2 mecanici ai fermei, care şi-au însuşit în scurt timp criteriile de triere. Utilizînd raţional forţa de muncă şi spaţiile de cazare, valorificînd integral potenţialul productiv al păsărilor, avem convingerea că în anul 1969 vom putea obţine rezultate şi mai bune.

Medic veterinar
Petru ANTA
şeful fermei nr. 6 din cadrul I.A.S. Avicola, Arad

Pot fi înlocuiţi sacii în transportul furajelor combinate?

Am încheiat anul 1968 cu un beneficiu de circa 600 000 de lei. Sursa acestuia au constituit-o o serie de raţionalizări şi economiile la fondul de salarii şi materiale. **Una dintre aceste raţionalizări şi cea mai importantă, care ne-a adus economii în valoare de 378 000 de lei, o constituie eliminarea sacilor în care erau ambalate nutreţurile combinate şi transportul furajelor în vrac.** În acest scop, am folosit un tip de remorcă, basculantă lateral, acţionată hidraulic de la tractor.

Pentru recepţionarea nutreţurilor combinate, la bucătăriile complexului au fost necesare cîteva modificări, astfel încît alimentarea elevatorului cu sacul să poată fi înlocuită cu alimentarea prin basculare remorcii.

În cadrul fabricii, cîteva modificări simple — faţă de proiectul iniţial — ne-au permis încărcarea furajelor direct în remorcile bunchere, a căror capacitate este de 4—6 tone.

La economiile realizate prin eliminarea a 210 000 de saci ciţi erau necesari s-au adăugat cele obţinute prin eliminarea unor operaţiuni, cum ar fi încărcarea sacilor şi cusutul lor, stivuirea în magazie, transportul de la magazie la remorcă, stivuirea în remorcă, transportul de la remorcă la elevator, descărcarea, care se efectua, în mare parte, manual.

Ing. Pompiliu GHINEA
şeful fabricii de nutreţuri combinate Oltenita, judeţul Ilfov

Temperatura hranei şi sporul în greutate

Ferma nr. 1 din cadrul I.A.S. Burdujeni este profilată pe îngrăşarea porcinelor şi a tineretului taurin. **Anul trecut, de pildă, am livrat 2 247 de tone de carne, cu 213 tone mai mult faţă de prevederile planului, realizînd un beneficiu de 5 524 000 de lei, faţă de 3 659 000 cît prevăzusem iniţial.** Principalele surse ale beneficiilor obţinute le constituie **reducerea consumurilor specifice pentru sporul de greutate, grija pentru creşterea continuă a greutăţii de livrare şi, bineînţeles, folosirea cu eficienţă maximă a furajelor care, aşa cum se cunoaşte, ocupă ponderea cea mai mare în structura preţului de cost.** Mai precis, la tineretul porcin, sporul mediu zilnic raportat pe întregul an a fost de 311 g, cu un consum specific sub 4 U.N., la porcii graşi — de 583 de grame, cu un consum de 4,4 U.N. pentru kilogramul de spor, şi la tineretul taurin — de 991 g, cu un consum specific de 5,6 U.N. **Greutatea medie a animalelor livrate a fost de 122 kg la porcine şi 360 kg la tineretul taurin.** Calitatea animalelor îngrăşate, majoritatea încadrate la categoria I, a contribuit, de asemenea, la mărirea beneficiilor.

Iată, pe scurt, metodele de îngrăşare practicate în ferma noastră. Mai întîi, în urma experienţei acumulate, aş vrea să subliniez că **temperatura hranei administrate a avut la noi un rol mare în creşterea gradului de consum şi a sporului în greutate.** Din cele circa 1 500 kg deşeuri de abator procurate zilnic preparăm supe calde, în care încorporăm şi restul concentratelor. Pentru corectarea deficitului de proteină, alături de lucerna masă verde dată la discreţie, aceste supe sînt folosite şi în timpul verii. Raţia zilnică este administrată în 3 tainuri tineretului porcin pînă la greutatea de 50 de kg şi în 2 tainuri — porcilor graşi. **Pentru asigurarea unui consum cît mai uniform în cursul unui ciclu de producţie efectuăm 3 lotizări: prima la 30 kg, a doua la 50—60 kg şi a treia la 90—100 kg, cînd plus variantele se scot din lot şi se îngraşă separat, pentru realizarea unor greutăţi cît mai mari.**

Şi la îngrăşarea tineretului taurin hrana caldă joacă un rol tot atît de important. Pentru realizarea ei folosim borhotul lichid cald de cartofi, provenit de la fabrica de spirt.

În încheiere aş vrea să mai arăt că **răspunderea directă faţă de realizarea planului de producţie m-a obligat să urmăresc îndeaproape întreaga activitate a fermei din prima şi pînă în ultima zi a anului.** Eu cumpăr, eu vînd. Pe sub ochii mei trec toate animalele intrate în îngrăşătorie şi tot în prezenţa mea se face şi valorificarea lor. Datorită calităţii „mărfii", la realizarea căreia a contribuit priceperea şi hărnicia întregului nostru colectiv, am încasat în plus, faţă de preţul de vînzare planificat, cîte 125 de lei şi, respectiv, cîte 321 de lei la fiecare tonă de carne de porc şi de taurină.

Ing. Ion GAVRILEANU
şeful fermei nr. 1, I.A.S. Burdujeni, judeţul Suceava

Încărcarea purceilor la 21 de zile

Este cunoscut faptul că sporirea gradului de utilizare a scroafelor este influenţată direct de durata perioadei de alăptare. Pentru obţinerea unui număr cît mai mare de fătări într-un an, la Complexul industrial de la Ulmeni pentru creşterea şi îngrăşarea porcilor, încă din luna iunie a anului 1968 s-a trecut, mai întîi experimental, apoi în masă, la înţărcarea purceilor la vîrsta de 21 de zile. De la vîrsta de 8—10 zile, în nutreţurile combinate administrate purceilor — biosem 3 — s-a introdus lactovit — produs la F.N.C. Sabaru, după o reţetă realizată la noi în ţară — în proporţie de 13 la sută. Cu acest furaj, purceii au fost hrăniţi pînă la vîrsta de 36 de zile, cînd s-a revenit din nou la nutreţul obişnuit — biosem 3. Purceilor mai slab dezvoltaţi, rămaşi în urmă în creştere, li s-a aplicat un tratament constînd din glucoză, penicilină şi streptomicină şi vitamina A+D₂.

La vîrsta de 21 de zile, adică la înţărcare, purceii metişi Landrace şi Marele alb, care se cresc în complexul nostru, au ajuns la greutatea de 4,2—4,6 kg, iar la 36 de zile — de 7,5 kg, cu 0,5 kg în medie mai mult faţă de greutatea realizată după vechiul sistem de creştere; procentul de mortalitate s-a redus sub 7 la sută.

Principalele avantaje economice ale înţărcării timpurii a purceilor sînt: creşterea indicelui de folosire a scroafelor de la 2,15 la 2,28, creşterea numărului de fătări pe boxă de la 9 la 12 şi a numărului de purcei obţinuţi — de la 86 la 115, reducerea cheltuielilor aferente scroafelor şi a preţului de cost al purceilor. Aplicarea acestei metode ne permite deci ca, în aceleaşi spaţii, să creştem un număr mai mare de scroafe şi să obţinem anual circa 50 000 de purcei, în loc de 32 000, stabiliţi prin tehnologia iniţială.

O contribuţie de bază la generalizarea acestei metode în cît mai multe unităţi şi-ar putea-o aduce Institutul de cercetări zootehnice care, prin secţia sa de specialitate, în colaborare cu instituţiile de resort din cadrul Ministerului Industriei Chimice, ar putea rezolva cu mai multă operativitate problema lărgirii sortimentelor de furaje combinate şi a calităţii lor.

Alături de depăşirea sporului mediu zilnic planificat cu 33 de grame la tineret şi cu 35 de grame la porcii graşi, la realizarea beneficiului de peste 9 milioane de lei, obţinut de ferma noastră, a contribuit şi noua metodă, pe care în acest an o vom extinde la întregul efectiv.

Medic veterinar
Dumitru POPESCU
şeful fermei nr. 3, Complexul industrial pentru îngrăşarea porcilor Ulmeni, judeţul Ilfov

Promovarea pe scară largă a experienţei înaintate şi a metodelor noi în organizarea şi conducerea ştiinţifică a producţiei constituie una din coordonatele principale şi în activitatea de viitor a şefilor de fermă. În acest context, consfătuirile de început de an organizate de Departamentul I.A.S. cu toate cadrele de conducere din ferme şi întreprinderi, grupate pe diferitele profile ale producţiei vegetale şi animale, au contribuit la îmbogăţirea cunoştinţelor profesionale ale specialiştilor, prin însuşirea celor mai moderne tehnologii. În sectorul zootehnic, valorificarea întregului potenţial productiv al animalelor, creşterea producţiei de furaje şi obţinerea lor la un preţ redus, folosirea intensivă a capacităţii reale a construcţiilor şi utilajelor, utilizarea eficientă a dotaţiei specifice, îmbunătăţirea permanentă a tehnologiilor de exploatare, ridicarea calităţii şi rentabilizarea tuturor produselor obţinute, permanentizarea şi cointeresarea materială a lucrătorilor, vor avea ca rezultat creşterea contribuţiei întreprinderilor agricole de stat la realizarea fondului central, la creşterea bunăstării populaţiei printr-o mai bună aprovizionare cu produse agroalimentare.

Anchetă realizată
de ing. Lucian ROŞCA

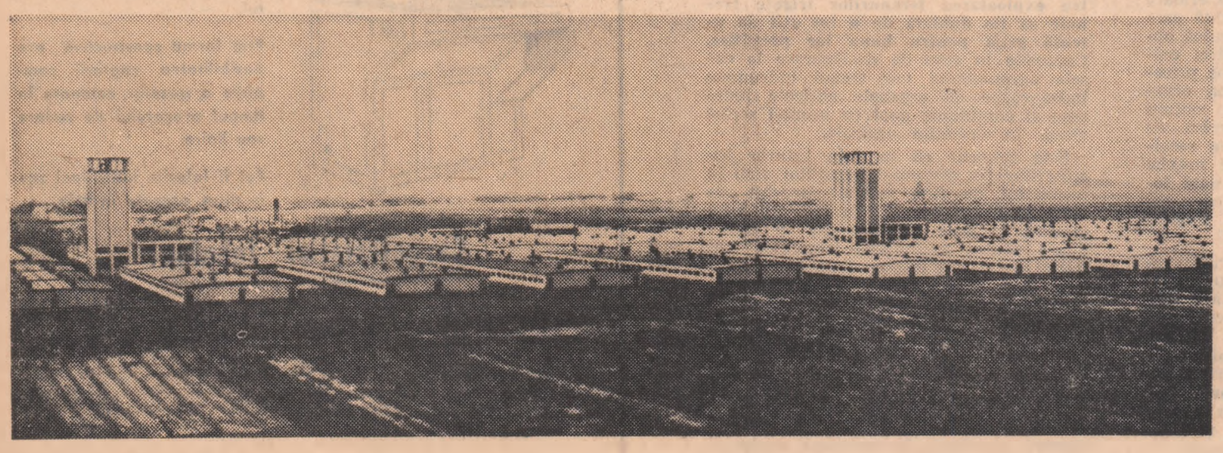

Complexul industrial Modelu-Călăraşi pentru creşterea şi îngrăşarea porcilor va furniza pieţei în acest an 12 000 de tone de carne

NOTĂ

În curînd — start în legumicultură
Cum stăm cu seminţele?

Asigurarea seminţelor şi însămînţarea culturilor din prima urgenţă constituie, în această perioadă, una din componentele principale ale preocupărilor cultivatorilor de legume din judeţul Bacău. La cooperativa agricolă de producţie din Tamasi, unde suprafaţa de grădină este de 160 de hectare, din care 100 de hectare sînt ocupate de legume în cultură pură, seminţele sînt de mai multă vreme în unitate, iar acum se însămînţează culturile din prima urgenţă. Lipseşte numai o mică parte din sămînţa de ceapă şi usturoi. Ceea ce pot reproşa cooperatorii din Tamasi Centrului de legume şi fructe Bacău este faptul că nu contractează gogoşari verzi.

La cooperativa agricolă Berşti-Tazlău aflăm că centrul de legume şi fructe Moineşti a adus seminţele de roşii, morcovi, pătrunjel, varză de vară şi de toamnă, castraveţi. Lipseşte încă sămînţa de ardei, vinete, ridichi de toamnă şi o parte din sămînţa de ceapă. Situaţia este aceeaşi şi la Săucesti şi Hemeiuşi, unde cooperativele agricole de producţie vor cultiva legume pe cîte 30 de hectare. Şi aici lipseşte materialul de sămînţă pentru suprafeţele ce urmează să fie cultivate cu ceapă şi usturoi.

La întreprinderea judeţeană pentru valorificarea legumelor şi fructelor, tov. director Petre Subcinsci ne-a declarat: „Pentru culturile de primă apariţie, seminţele au fost trimise tuturor cooperativelor agricole de producţie contractante, şi, parţial, şi pentru cele din epoca a II-a. Există posibilitatea să se asigure seminţele pentru întreaga suprafaţă contractantă. În ceea ce priveşte ceapa, necesarul se va completa cu ceaclama, întrucît arpagicul nu se poate asigura decît în parte. Comparativ cu aceeaşi perioadă a anului trecut, sămînţa este asigurată acum într-o măsură mult mai mare. Seminţele de care a dispus Agrosem-ul se află toate în cooperativele agricole. Situaţia este mult îmbunătăţită, faţă de anii precedenţi şi sub aspect calitativ. S-au pus la dispoziţia cooperativelor agricole seminţe din soiuri valoroase. Pentru prima dată, Agrosem-ul îşi asumă şi răspunderea în privinţa autenticităţii. Concluzia ? pentru producerea cantităţilor de legume contractante (cele de pe 1 620 de hectare), în judeţul Bacău problema asigurării seminţei e rezolvată.

Dar seminţele pentru gospodăriile personale ale cooperatorilor şi cele ale sătenilor din zona de munte necooperativizată ? Cum se procură ? La această întrebare ne-a răspuns tov. ing. Ion Covrig, director adjunct al direcţiei agricole judeţene. Pentru ţăranii cooperatori şi cei din satele necooperativizate, seminţele se asigură prin magazinele cooperaţiei de consum. Cantitatea şi sortimentele se stabilesc în funcţie de desfacerea lor în anul precedent. Probabil tocmai fiindcă se asigură în acest mod nu s-au prea... asigurat. Este o chestiune de care unităţile cooperaţiei de consum trebuie să se ocupe cu toată seriozitatea.

În încheiere, un alt aspect desprins din ancheta întreprinsă. E vorba de normativul C.S.A. privind consumul de seminţe la unitatea de suprafaţă. După opinia mai multor specialişti din unităţile judeţului Bacău, normele de sămînţă sînt cam mici. Poate n-au dreptate. Dar dacă au ? Ce e mai păgubitor ? Un plus de seminţe sau un minus de producţie ? Cineva ar trebui să lămurească această chestiune.

Toma DUDĂU

ÎN ATENŢIA VITICULTORILOR

În viile atacate de îngheţ se pot evita pierderile

Condiţiile climatice din această iarnă, îndeosebi cele din luna ianuarie, nu au fost suportate, în toate podgoriile, la fel de uşor şi fără urmări nedorite pentru viţa de vie. Am solicitat, în această privinţă, părerea tov. acad. Gherasim CONSTANTINESCU, care a făcut următoarele precizări:

Temperaturile înregistrate în iarna aceasta au fost de valori scăzute, ajungînd, în cursul lunii ianuarie, pînă la —20° —22°C, temperatură care constituie limita de rezistenţă a soiurilor de viţă de vie roditoare. În unele localităţi, temperatura a coborît chiar pînă la —25° —27°C. În aceste condiţii s-au putut înregistra pierderi de ochi la mai multe soiuri roditoare, în primul rînd în viile de la şes rămase neîngropate, cît şi în cele de pe văi, de pe nisipuri. Pierderile pot fi cu atît mai mari, cu cît în toamnă desfrunzirea viilor s-a produs, din cauza îngheţului timpuriu, prea devreme.

Stratul gros de zăpadă a protejat, în parte, porţiunile de coarde de la baza butucului, astfel încît nu poate fi vorba de pierderi totale. Cu toate acestea, *sînt necesare sondaje în toate podgoriile.* Pe baza concluziilor acestor sondaje se va stabili un sistem de tăiere adecvat, diferenţiat de la o podgorie la alta, de la un soi la altul, de la un sistem de cultură la altul.

Acolo unde zăpada a protejat partea inferioară a butucului se va face tăierea în „vas", asigurîndu-se sarcina optimă pe butuc printr-un număr mai mare de cepi şi cordiţe neafectate de îngheţ. În zonele unde zăpada a fost subţire şi diferitele soiuri au numai o parte din ochi pierduţi, ca şi în plantaţiile conduse „înalt" se va aplica tăierea de „compensaţie", lăsînd coarde mai multe şi mai lungi decît se lasă în mod obişnuit.

Dacă îngheţul a determinat pierderi mari, apare ca absolut necesar un instructaj special cu cei care vor efectua tăierile, instructaj care să se termine pînă la 15—20 februarie. În perfectă cunoştinţă de cauză, se va putea compensa, prin tăiere, pierderea provocată de îngheţ.

SEMINŢE GARANTATE Agrosem

Cultivatori

De la depozitele şi magazinele AGROSEM, vă puteţi procura imediat:

— **seminţe de legume pentru răsaduri şi culturi de cîmp din toate speciile şi din soiuri valoroase produse în staţiunile experimentale şi întreprinderile agricole de stat;**
— **seminţe de gazon şi de diferite flori pentru grădini, parcuri, spaţii verzi, terenuri de sport etc.**

În primăvara acestui an se vor pune în vînzare şi pomi fructiferi şi viţe de vie altoite pentru plantări în grădinile familiale.

Adresaţi-vă din timp tuturor întreprinderilor AGROSEM din ţară care vă livrează seminţe şi material săditor din soiuri cu autenticitate şi valoare culturală garantate.

Agrosem

O GAMĂ VARIATĂ DE PRESTAŢII, PIESE DE SCHIMB ŞI UTILAJE EXECUTATE DE UZINELE DE REPARAŢII

ÎN SLUJBA MECANIZĂRII AGRICULTURII

Ing. Lazăr TOPIRCEANU

director general al Trustului uzinelor de reparaţii din Consiliul Superior al Agriculturii

Uzinele de reparaţii, unităţi industriale ale Consiliului Superior al Agriculturii, de la a căror înfiinţare s-au scurs două decenii, îşi aduc o contribuţie deosebită în domeniul mecanizării agriculturii.

Create în vederea executării reparaţiilor capitale de motoare şi tractoare, reconditionării ansamblurilor şi pieselor de schimb, fabricării unor utilaje unicate şi de mică serie pentru mecanizarea în agricultură şi în mod deosebit pentru executarea pieselor de schimb a utilajelor importate şi a celor care nu se mai fabrică în mod curent de uzinele Ministerului Industriei Construcţiilor de Maşini, uzinele de reparaţii s-au dezvoltat an de an, prin dotarea lor cu utilaje moderne, extinderea suprafeţelor tehnologice şi crearea de noi secţii de producţie.

Numai în perioada 1966—1968 valoarea fondurilor fixe a crescut cu aproape 25 la sută faţă de anul 1965, în această perioadă uzinele de reparatii primind unele utilaje de mare productivitate, cum sînt : maşini orizontale de alezat şi frezat, strunguri carusel, foarfeci combinate, diferite tipuri de prese, maşini de broşat etc. De asemenea, s-au extins suprafeţele tehnologice la un număr de patru uzine de reparaţii, s-a reconstruit uzina de reparaţii de la Balş şi s-a început reconstruirea celei de la Cluj. O bună parte a dezvoltării uzinelor de reparaţii s-a făcut pe seama utilării acestora prin credite de mică mecanizare.

Toate aceste măsuri şi în special organizarea mai bună a producţiei şi a muncii au dus la creşterea producţiei şi productivităţii muncii. În anul 1968, producţia globală a uzinelor de reparaţii a fost mai mare cu 58 la sută faţă de realizările anului 1965, productivitatea muncii — cu 40 la sută, iar preţul de cost a scăzut cu aproape 6 la sută. Anul trecut, uzinele de reparaţii au fabricat 11 400 tone de piese de schimb pentru tractoare şi maşini agricole, ceea ce reprezintă o creştere de 13 la sută faţă de anul 1965.

O dată cu dezvoltarea bazei tehnice-materiale a agriculturii, în uzinele de reparaţii s-a făcut simţită nevoia organizării reparaţiilor în flux, după metoda industrială, prin aplicarea unor tehnologii noi, perfecţionate. În acelaşi scop, unele uzine au fost specializate să repare numai motoare sau şasiuri, iar una dintre ele — Uzina de reparaţii din Codlea — a fost profilată pentru reconditionarea centralizată a subansamblurilor electrice şi hidraulice de la tractoare. Progrese însemnate s-au făcut şi în ceea ce priveşte calitatea produselor, beneficiarii dînd o bună apreciere acestora.

Încă de la înfiinţarea lor, uzinele de reparaţii s-au preocupat de conceperea şi asimilarea în fabricaţie a unor utilaje necesare agriculturii, care la momentul respectiv nu se executau de alte întreprinderi constructoare de maşini. Astfel, au fost concepute, proiectate şi executate diverse tipuri de utilaje, ca : instalaţii de irigat prin aspersiune, incubatoare de diferite capacităţi, maşini de tuns oi, maşini de sfărîmat îngrăşăminte chimice, garduri electrice pentru păşunatul raţional, maşini de modelat solul etc.

Sortimentul de utilaje fabricat în prezent de uzinele de reparaţii cuprinde 89 de tipuri. Prin intermediul lor, uzinele de reparaţii contribuie la rezolvarea a numeroase probleme de producţie ale unităţilor agricole. Astfel, 11 tipuri din utilajele produse servesc pentru mecanizarea unor lucrări în cultura diverselor plante, iar 21 de tipuri sînt folosite la mecanizarea lucrărilor în fermele zootehnice, din care : trei tipuri la creşterea bovinelor, cîte patru tipuri la creşterea porcinelor.

Încă de la înfiinţarea lor, uzinele de reparaţii au fost organizate pe principiul gestiunii economice proprii, fapt ce a determinat fiecare unitate să realizeze an de an rentabilitatea planificată.

Pentru a contribui la economisirea de valută, uzinele de reparaţii vor extinde sortimentele pieselor de schimb necesare utilajelor provenite din import, de la 300 repere în anul 1968 la peste 2 000 în anul 1969. De asemenea, în acest an se va extinde şi sortimentul de utilaje ce se execută în uzinele de reparaţii, cu 130 de tipodimensiuni.

Creşterea continuă a necesităţilor de mecanizare, prin extinderea gamei de lucrări executate cu ajutorul maşinilor, precum şi dotarea agriculturii cu tipuri noi de tractoare, maşini şi instalaţii, impun ca şi uzinele de reparaţii să extindă sortimentul utilajelor, pieselor de schimb, reparaţiilor şi reconditionărilor. În acest fel, ele vor aduce un aport şi mai mare la mecanizarea agriculturii în scopul obţinerii de producţii sporite, cu cheltuieli minime.

Maşina de modelat solul

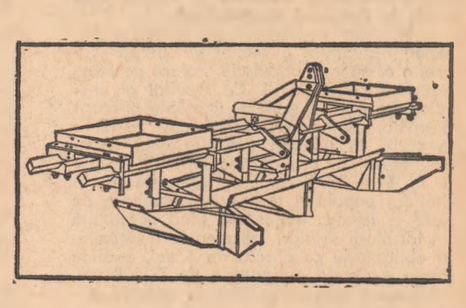

Construită în două variante, maşina de modelat solul M.M.S.-2,8 are o largă întrebuinţare în legumicultură. În soluri uşoare, profunde, afînate şi mărunţite pe toată grosimea stratului arabil, maşina execută direct modelarea, fără nici o pregătire prealabilă a terenului. În soluri mijlocii şi grele, în arături vechi sau tasate după pregătire, este necesară rigolarea prealabilă a terenului înainte de modelare cu ajutorul maşinii.

Prin introducerea maşinii în teren afînat sau rigolat (răriţat) şi deplasarea ei cu tractorul se produce o împachetare a solului sub formă de straturi (brazde) înălţate, despărţite prin rigole. Forma şi dimensiunile straturilor şi rigolelor permit executarea semănatului şi plantatului pentru toate culturile legumicole.

La o viteză optimă de deplasare de 5 km/oră, maşina realizează o productivitate medie de 8 ha/zi.

Bastonul electric

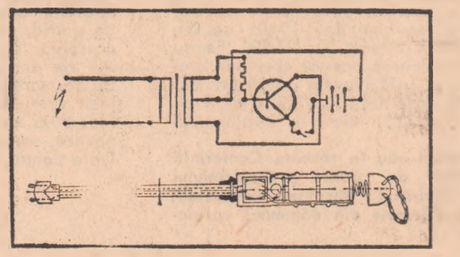

Înlocuitor modern al „clasicului" bici, bastonul electric se utilizează în fermele zootehnice la dirijarea animalelor pe păşuni, pe drumuri, la încărcarea acestora în vagoane, camioane etc. El se compune dintr-un cap cu două borne, o ţeavă şi un mîner în care se află montate două baterii electrice, un întrerupător, un tranzistor, o rezistenţă şi un transformator.

Întreruperile provocate de cuplul tranzistor-rezistenţă provoacă impulsuri electrice, care sînt amplificate în transformator, obţinîndu-se la cele două borne o tensiune de 1 500 V, cu durata de 0,001—0,014 secunde.

Bastonul electric se pune în stare de funcţionare cu ajutorul întrerupătorului. În timpul funcţionării, bastonul produce un sunet caracteristic. Utilizarea bastonului electric prezintă următoarele avantaje : evită contuziile în carnea şi pielea animalelor ; reduce efortul fizic al muncitorilor ; formează reflexul condiţionat la animale, fapt care asigură, în scurt timp, o uşoară dirijare a acestora.

Gardul electric

Destinat păşunatului raţional, gardul electric serveşte la închiderea vitelor pe anumite parcele în vederea refacerii covorului erbaceu. Stînd doar o zi pe parcela respectivă, turma consumă toată masa verde. Apoi, prin mutarea animalelor pe alte parcele, pe cele păscute se pot aplica îngrăşăminte, amendamente, irigaţii prin aspersiune şi alte lucrări de întreţinere. În acest fel, producţia de iarbă creşte cu pînă la 30 la sută, iar munca de supraveghere a animalelor este redusă considerabil.

Gardul electric se compune din stîlpi plantaţi la circa 15 m unul de altul, din 1—3 sîrme cu diametrul de 1,5—2 mm fixate pe izolatori şi o sursă de impulsuri de curent de înaltă tensiune. El este ieftin şi se poate monta şi demonta cu uşurinţă.

UZINELE DE REPARAŢII

din cadrul Consiliului Superior al Agriculturii

EXECUTĂ

pe bază de repartiţii :

- **reparaţii capitale de tractoare, motoare şi motocompresoare cu puteri pînă la 80 C.P. ;**
- **recondiţionări de piese şi subansambluri de motoare şi tractoare, ca : arbori cotiţi, cămăşi cilindru, blocuri-cilindri, aparataj hidraulic, aparataj electric etc. ;**
- **utilaje şi dispozitive pentru atelierele de reparaţii, ca : bancuri de încercat servodirecţia de la tractoare, bancuri de lucru, bancuri de rodaj cu frînă hidraulică, bancuri de încercat pompe de injecţie, dispozitive de încercat injectoare etc. ;**
- **utilaje pentru mecanizarea unor lucrări agricole, incubatoare diferite, maşini de tuns oi, maşini de sfărîmat îngrăşăminte chimice, garduri electrice pentru păsunatul raţional, maşini de modelat solul, mori cu ciocane, hrănitoare, adăpători etc. ;**
- **piese de schimb pentru unele maşini fabricate în ţară şi din import.**

Moara cu ciocane

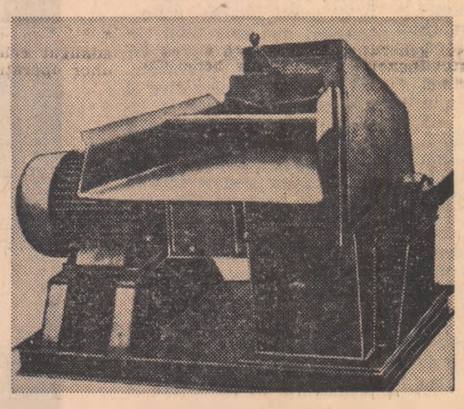

Uzinele de reparaţii produc o gamă variată de mori cu ciocane de diferite capacităţi : 2,5 ; 3 ; 4 şi 5 tone/oră. Ele servesc la măcinarea cerealelor boabe, precum şi a cocenilor, ciocălăilor şi păioaselor necesare ca furaje concentrate în alimentaţia de bază a bovinelor, porcinelor şi păsărilor, în scopul obţinerii unei producţii sporite de carne.

Construcţia morii MC-3, de pildă, permite folosirea ei independentă sau în instalaţie cu ventilator, ciclon şi filtre. În acest scop, moara este prevăzută cu două guri de evacuare : una laterală, pentru racordarea la o instalaţie de transport pneumatic şi alta la baza carcasei, pentru evacuarea prin cădere a măcinişului.

Capacitatea morii la măcinarea boabelor de porumb este de 2-3 tone/oră, iar a ciocălăilor, de 200—1 000 kg/oră.

Încălzitorul de lapte pentru viţei

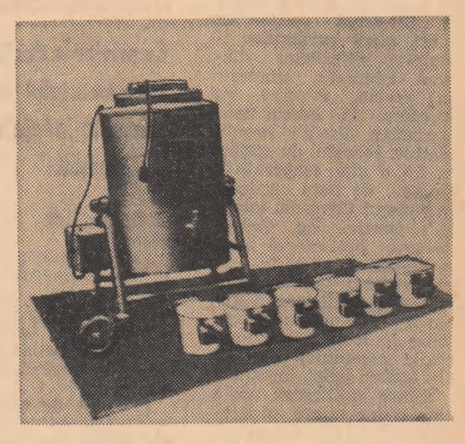

In vederea hrănirii raţionale a viţeilor, uzinele de reparaţii produc încălzitorul de lapte, cu ajutorul căruia pot fi alimentaţi simultan 30-40 de viţei, folosind un personal redus.

Compus din suport, corpul aparatului, instalaţia electrică şi de reglare şi găleţile cu tetine, încălzitorul poate fi montat în orice tip de grajd de preferinţă la mijlocul lui. (La montare este obligatorie executarea legăturii la pămînt, fără de care se interzice utilizarea). Instalaţia electrică se compune dintr-un contactor, un transformator de 380/24 V-1 000 W, rezistenţele electrice, un termostat cu microcontactor şi un bec de control. Găleţile sînt din material plastic, avînd cîte o tetină din cauciuc ; laptele este absorbit prin intermediul unei ţevi.

Cuplat la o reţea electrică de 380 V, aparatul încălzeşte 100 kg de lapte, la temperatura de 38-40°C, în circa o oră.

Maşina de tuns oi

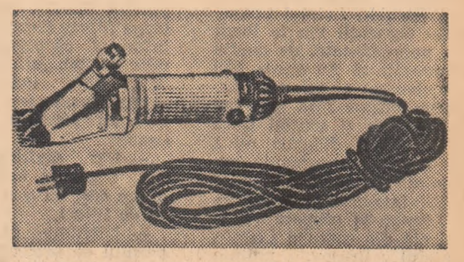

Pentru tunderea completă sau parţială a oilor de orice rasă, uzinele de reparaţii produc un instrument extrem de util crescătorilor : maşina de tuns. Ea se compune din două părţi, şi anume :

— motorul electric (de 220 V/65 W), care constituie, totodată, şi mînerul maşinii, cordonul electric şi fişa bipolară ; carcasa motorului este din material plastic şi are proprietăţi electroizolante ;

— capul de tăiere.

Maşina poate fi folosită separat, la o reţea de 220 V, sau în agregat. Unităţile zootehnice pot să organizeze centre mobile de tuns oi, în dotarea cărora sînt absolut necesare :12 maşini de tuns, un dispozitiv de ascuţire a pieptenului şi cuţitului capului de tăiere, conductorii electrici de legătură, 12 mese pentru tuns, o masă pentru înregistrare, trusă de scule, ladă pentru transport şi un grup electrogen de 4 kWA.

Tunsul mecanic uşurează considerabil efortul fizic, sporeşte cantitatea de lînă tunsă de la fiecare oaie cu 150—250 g. printr-o tăiere mai uniformă şi mai joasă, măreşte calitatea lînii şi micşorează cantitatea „tocăturii", este mai puţin periculos în ce priveşte rănirea animalelor.

Echipamentul electric tranzistorizat

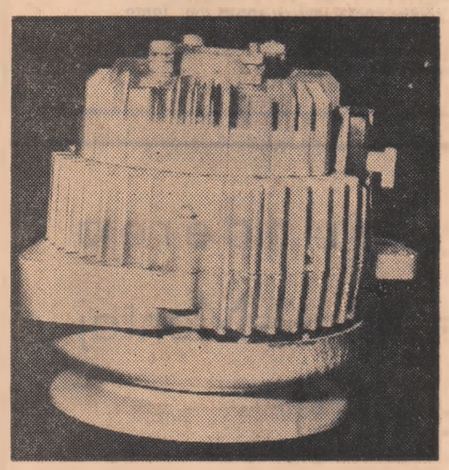

Folosit îndeosebi la tractoare, echipamentul electric tranzistorizat înlocuieşte construcţia clasică — dinam şi releu regulator, — eliminînd astfel neajunsurile pe care le prezintă acestea în exploatare. Ca ansambluri principale, echipamentul electric tranzistorizat are : alternatorul, releul regulator tranzistorizat şi dispozitivul de protecţie.

Alternatorul A 20/12 este un generator de curent alternativ, cu excitaţie electromagnetică. Curentul alternativ este redresat în curent continuu de 6 diode cu siliciu. Este de construcţie simplă şi oferă avantajul că debitează curent la turaţii mici ale motorului.

Releul regulator tranzistorizat RT-15 este construit din semiconductoare montate pe circuite cu cablaj imprimat. Neavînd contacte mobile, releul are, practic, o viaţă nelimitată.

Dispozitivul de protecţie DP-12 are rolul de a menaja sursele de curent, formate din alternator şi releu regulator tranzistorizat, din instalaţiile electrice ale tractoarelor echipate cu baterii de 12 V.

Omogenizatorul de făinuri furajere

O.F.F.-1 000 serveşte la obţinerea unui amestec omogen, format dintr-un sortiment variabil de făinuri furajere, necesare unei alimentări raţionale, de maximă eficienţă, a animalelor. Construcţie solidă şi durabilă, omogenizatorul are ca părţi componente : scheletul metalic, cuva de omogenizare, axul cu palete, sistemul de golire, mecanismul de antrenare şi motorul electric.

Încărcarea cuvei cu făinuri se face în timp ce rotorul este în mişcare, o şarjă perfect omogenă obţinîndu-se în numai 4-5 minute. Productivitatea agregatului este de 4-5 tone/oră de amestec omogen, la o turaţie a axului cu palete de circa 30 rotaţii/minut.

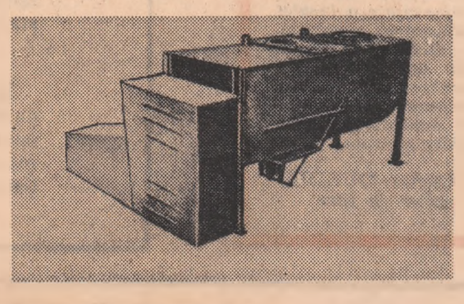

ŞCOALA ROMÂNEASCĂ PE COORDONATE NOI

Interviu cu tovarăşul Ion RADU, director general în Ministerul Învăţământului

— Acceptăm ca pe un adevăr de necontestat ideea că şcoala reprezintă un factor esenţial în progresul material şi spiritual al societăţii noastre. Vă rugăm să ne vorbiţi despre rezultatele obţinute în ultimul timp la noi în domeniul învăţământului.

— Niciodată în trecut nu a existat o asemenea dezvoltare a reţelei de unităţi şcolare, o asemenea populaţie şcolară pe toate treptele de învăţământ. Ca rezultat al unei judicioase politici şcolare, România a reuşit să înlăture într-o perioadă scurtă neştiinţa de carte, în general urmările unui regim dezinteresat în propagarea culturii. Se ştie că în anul 1945 nu mai puţin de 35 la sută din populaţia ţării era neştiutoare de carte — imensa majoritate fiind constituită din locuitorii satelor. Trecerea la învăţământul obligatoriu cu durata de 4 ani, apoi la şcoala generală obligatorie de 7 şi 8 ani, a schimbat înfăţişarea ţării în această privinţă.

O dovadă elocventă a efortului pe care statul nostru şi întregul popor îl fac pentru pregătirea tinerei generaţii este reţeaua unităţilor preşcolare, şcolare şi universitare în continuă dezvoltare. În ţară funcţionează 9 700 unităţi preşcolare, cu aproape 420 000 de copii de la 3 la 6 ani (faţă de 2 998 în anul şcolar 1948/1949 şi de 1 557 în anul 1938), iar numărul unităţilor şcolare — de 8 ani — este de aproape 15 000. Azi putem afirma că nu există sat în care să nu funcţioneze cel puţin o şcoală. Învăţământul liceal de cultură generală şi de specialitate s-a dezvoltat, la rîndul său, astfel că acum funcţionează în ţara noastră 566 de licee de cultură generală. În învăţământul profesional şi tehnic se pregătesc, de asemenea, aproape 300 000 de elevi.

O formă modernă de învăţământ sînt liceele de specialitate, menite să asigure pregătirea cadrelor calificate de nivel mediu, necesare economiei noastre. Asigurînd o pregătire profesională care le va permite intrarea în producţie imediat după absolvire, ori continuarea studiilor în învăţământul superior, liceele de specialitate, care şi-au început activitatea în 1966—1967, se bucură de multă atenţie. În acest an, funcţionează 165 de licee de specialitate, iar numărul elevilor a crescut în doi ani de la 23 300 la 73 700.

În ceea ce priveşte învăţământul superior, trebuie remarcat că avem în ţară 16 centre universitare, cu 47 de institute, unde studiază peste 140 000 de tineri.

— Putem spune, aşadar, că anii construcţiei socialiste sînt caracterizaţi prin grija şi atenţia mare ce se acordă şcolii. În complexul măsurilor preconizate de conducerea partidului şi statului nostru privitoare la dezvoltarea şi perfecţionarea învăţământului de toate gradele, un loc deosebit il ocupă crearea condiţiilor materiale. Vă rugăm să ne schiţaţi cadrul în care se desfăşoară procesul educativ-instructiv.

— Noua lege a învăţământului din România, adoptată anul trecut, consemnează cadrul în care are loc înfăptuirea unei importante prevederi constituţionale, asigurarea învăţământului general, obligatoriu şi gratuit, pentru toţi copiii de vîrstă şcolară. Este cunoscut faptul că învăţământul nostru de toate gradele este scutit de orice fel de taxe. În plus, elevii primesc în mod gratuit manualele şcolare, au la dispoziţie internate şi cantine şcolare etc. Se construiesc an de an noi clădiri pentru institutele de învăţămînt superior, cantine şi cămine, adevărate oraşele ale studenţilor.

Pentru a permite frecventarea cu regularitate a cursurilor şcolii generale de către toţi elevii, reţeaua unităţilor de învăţămînt a fost dezvoltată atît cît a fost necesar pentru şcolarizarea integrală a fiecărei promoţii de copii ajunşi la vîrsta învăţăturii. În localităţile şi zonele cu condiţii mai grele de şcolarizare — de exemplu în Delta Dunării, în satele de munte, în aşezările forestiere etc., cu un număr mic de copii — s-au constituit posturi didactice şi acolo unde erau numai 7 elevi pentru clasele I—IV şi 10—12 elevi pentru fiecare din clasele V—VIII.

De asemenea, ca urmare a modului just în care a fost rezolvată în ţara noastră problema naţională, în aproximativ 2 000 de unităţi şcolare se predă în limbile naţionalităţilor conlocuitoare, asigurîndu-se în acest fel pentru aproape 240 000 de elevi accesul la învăţătură în limba lor maternă.

Dimensiunile eforturilor pe care statul nostru le face pentru a asigura accesul tuturora la învăţătură şi condiţii cît mai bune pentru desfăşurarea corespunzătoare a procesului instructiv-educativ pot fi oglindite de cîteva cifre statistice.

Cheltuielile pentru învăţămînt, bunăoară, care în 1955 reprezentau 642 milioane de lei, au crescut în 1968 la aproximativ 2 miliarde, 307 milioane de lei, din care 140 milioane au fost alocate numai pentru cărţile distribuite gratuit elevilor din mediul rural. Sprijinul tot mai substanţial ce se acordă de către stat învăţămîntului este evidenţiat şi de creşterea cheltuielilor de la un an la altul pentru un elev aflat în şcoala de cultură generală. În 1960 — aceste cheltuieli erau de 800 de lei, în 1965 — de 1 040 de lei, iar în 1968 — de 1 190 de lei. De asemenea, dacă pentru un student în 1965 se cheltuiau 10 405 de lei, în 1968 suma a crescut la 11 800. Pentru a înţelege amploarea acestor cheltuieli, trebuie amintit că astăzi avem de 10 ori mai mulţi elevi în licee decît în 1938, şi de 5 ori mai mulţi studenţi şi elevi în învăţămîntul tehnic.

— În cuvîntul său la recenta Conferinţă a organizaţiei de partid a Municipiului Bucureşti, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, subliniind problemele din domeniul instrucţiuni publice, arăta că „mai avem încă multe de făcut pentru aplicarea în viaţă a măsurilor stabilite în cadrul programului de dezvoltare a învăţămîntului". Ce măsuri au mai fost sau sînt pe cale de a fi întăptuite din cadrul programului amintit ?

— După cum se ştie, pentru prima oară în ţara noastră s-a stabilit coborîrea vîrstei de şcolarizare de la 7 la 6 ani. În acest an şcolar au fost cuprinşi în clasa I aproape 60 000 de copii în vîrstă de 6 ani, iar în anul şcolar 1969/1970 vom cuprinde în clasa I un număr mai mare de copii.

De asemenea, de curînd s-au luat măsuri pentru organizarea a 655 de unităţi şi secţii fără frecvenţă pentru învăţămîntul obligatoriu de cultură generală. Totodată, s-a mai stabilit şi posibilitatea promovării a 2 clase într-un an şcolar, la clasele V—X ale şcolii generale, prin învăţămîntul fără frecvenţă, drept care se acordă numai persoanelor adulte, ce doresc să-şi completeze studiile şcolii generale.

Momentul cel mai de seamă în dezvoltarea învăţămîntului îl constituie însă trecerea la şcoala generală obligatorie de 10 ani. În acest scop, trebuie pregătite temeinic toate condiţiile materiale necesare, care cer un efort sporit din partea tuturor factorilor.

Pe de altă parte, trebuie să ţinem seama şi de faptul că mai sînt părinţi care nu manifestă suficientă înţelegere pentru cerinţa ca fiii lor să urmeze pînă la capăt şcoala generală, reţinîndu-i pentru muncile în gospodăria sau în agricultură. Va trebui să facem totul pentru ca tinerii de la oraşe şi sate să frecventeze cu regularitate şcoala, să capete pregătirea corespunzătoare pentru viaţă, pentru societate.

La Conferinţa Naţională a cadrelor didactice, care se desfăşoară în aceste zile, vor fi prezenţi reprezentanţi ai unui număr de aproape 200 000 de cadre didactice, demonstrînd amploarea fără precedent a învăţămîntului nostru. Va fi un prilej de manifestare a dragostei şi recunoştinţei faţă de partid, pentru grija pe care o poartă dascălilor şi, totodată, de afirmare a hotăririi de a munci cu toată însufleţirea pentru formarea unui tineret instruit, cu un înalt simţ de răspundere, pregătit pentru a face faţă multiplelor sarcini ale vieţii economice, sociale, culturale, factor activ în lupta pentru continua înflorire a ţării.

Interviu realizat
de Tania LOVINESCU

DE LA MATERIALE DIDACTICE LA... CONŞTIINŢA PROFESIONALĂ

Raid-anchetă

Cu privire la desfăşurarea învăţământului agrozootehnic în judeţele Braşov şi Covasna

Este firesc ca acum, după două luni de la deschiderea cursurilor din cadrul învăţămîntului agrozootehnic, atenţia lectorilor să se concentreze asupra problemei fixării cunoştinţelor predate, verificării „graficului" însuşirii noţiunilor ce-l vor solicita pe cursant în viitoarele campanii agricole.

În judeţele Braşov şi Covasna, unde am urmărit de curînd activitatea cursurilor deschise în acest an, se poate aprecia că în general s-au făcut paşi înainte, atît în ce priveşte modalitatea de predare a lecţiilor, cît şi eficienţa metodelor utilizate.

Trebuie subliniat în primul rînd că lectorii nu se mai limitează, cum se întîmpla în anii trecuţi, doar la folosirea manualelor şi broşurilor recomandate în sprijinul lecţiilor, ci recurg, cu bune rezultate, la celelalte materiale didactice şi în primul rînd la filme şi diafilme. La cooperativa agricolă din comuna Jibert, judeţul Braşov, inginerul Roppelt Malti, după ce expune tema la zi, în cadrul cercurilor de aprofundarea cunoştinţelor pentru profilul „Creşterea vacilor de lapte", oferă cursanţilor imaginile diferitelor diafilme adecvate, asigurate din vreme, folosind cu pricepere, în cursul unor instructive discuţii recapitulative, aparatul de proiecţie. La o altă cooperativă, Moacşa, de data aceasta din judeţul Covasna, lectorul respectiv, ing. Ernest Ghergyai proiectează adesea diafilmele chiar în cadrul laboratorului agricol, unde are posibilitatea să lărgească aria noţiunilor cuprinse în lecţii. De asemenea, la cooperativa din Chichiş, acelaşi judeţ, inginerul I. Voinar utilizează unele filme documentare, programate astfel încît ele să vină neapărat în sprijinul temelor dezbătute la lecţii şi să fie strîns legate de specificul activităţii cooperativelor. În mod firesc, la astfel de cooperative — ca şi la altele, cum sînt cele din Bod şi Hărman, judeţul Braşov, Bodoc, Turia sau Tg. Secuiec, judeţul Covasna— cursanţii vin la lecţii cu punctualitate, de deplin interesaţi să nu scape nici un element al expunerilor.

Din păcate însă mai pot fi întîlnite şi unităţi unde materialului didactic nu i se acordă importanţa cuvenită în realizarea unor lecţii interesante, atractive.

Iată-ne la cooperativa agricolă din comuna Lovnic, judeţul Braşov, unitate unde ar fi fost extrem de util un cerc de aprofundarea cunoştinţelor cu tema : „Agrotehnica terenurilor în pantă", dar unde nimeni nu s-a gîndit la acest lucru. Inginerul agronom Nicolae Baciu ne mărturiseşte cu seninătate că unitatea nu dispune nici de diafilme, nici de planşe, nici de pliante. Discuţia şi îndeosebi noţiunile de... „inventariere", „recuperări în caz de pierdere" etc. îl atrag însă şi pe contabilul cooperativei care, aflînd despre ce este vorba, ne arată că, dimpotrivă *s-au primit la vreme şi planşe şi diafilme.* Nu mai descriem „scena", în cursul căreia inginerul dă din colţ în colţ, cerîndu-şi scuze şi făgăduind că va lua imediat măsuri pentru utilizarea respectivului material didactic la lecţii !

Poposim şi la cooperativa din Beclean (unde cercul de anul al treilea pentru cultura plantelor de cîmp are... 8 cursanţi şi unde cere legumicol nu există, deşi necesităţile l-ar fi impus). Intrăm în sala în care se desfăşoară lecţiile şi nu zărim măcar o singură planşe.

— Păi n-avem, motivează inginerul agronom Tudor Ştefan.

— Poate aţi prezentat vre-un film în sprijinul lecţiilor, insistăm noi.

— Nu, fiindcă... nici n-am contractat !

E uşor de imaginat cu cîtă tragere de inimă vin cei cîţiva cursanţi la nişte lecţii unde lectorul respectiv „acordă" asemenea „atenţie" materialului didactic.

Lipsă de grijă pentru buna păstrare şi utilizare a planşelor am constatat şi la cooperativa din Soars, judeţul Braşov. Aici tehniciana Marta Krempels ne-a informat că planşele primite au fost „prinse" în pereţi, fiind luate, drept „afişe", după care, cu vremea, au dispărut, pur şi simplu.

— Dar diafilme aveţi, am remarcat noi. Iată, în dulap sînt nu mai puţin ca 23 de titluri.

— Diafilme da, însă aparatul de proiecţie ne lipseşte de cîţiva ani, sună răspunsul lectorei.

Pe lîngă astfel de deficienţe, care atestă o optică eronată în ce priveşte scopul materialelor didactice, pentru care Consiliul Superior al Agriculturii cheltuieşte sume importante în fiecare an, raidul-anchetă întreprins în cele două judeţe a mai scos în evidenţă şi superficialitatea cu care în unele cooperative au fost organizate cercurile şi s-au stabilit profilele respective (de exemplu în judeţul Braşov funcţionează abia... 8 cercuri pentru legumicultori, iar în judeţul Covasna unul sigur, la ciclul de trei ani !)

Insistăm ca şi acum, deşi am trecut de începutul lunii februarie, să se înfiinţeze încă cercuri de aprofundarea cunoştinţelor legumicole sau pomicole, ca şi cercuri privind agrotehnica culturilor irigate în ambele judeţe acolo unde acest lucru nu s-a făcut din capul locului. Aceasta întrucît, cel puţin la ciclurile de aprofundarea cunoştinţelor, mai este timp suficient pentru predarea celor 8—10 teme prevăzute.

În unele cooperative şi tematica cercurilor la ciclurile de aprofundare a fost întocmită defectuos, aceasta constituind o... sinteză a lecţiilor predate timp de trei ani, succesivi. Or, înfiinţarea ciclului respectiv s-a făcut tocmai cu scopul ca fiecare cursant să poată adînci cunoştinţele într-un anume sector de activitate.

Socotim că lectorii cercurilor de aprofundare mai au timp, pînă la declanşarea campaniei agricole de primăvară, să procedeze la restructurarea temelor, conform indicaţiilor date, să nu facă expuneri generale, ci să insiste pe acele subiecte care constituie preocuparea principală în 1969 a cursanţilor respectivi.

...Se înţelege că buna desfăşurare a cursurilor, utilizarea de către lector cu pricepere şi pasiune a materialului didactic, pregătirea unor conspecte minuţioase, organizarea demonstraţiilor practice, recapitularea cu consecvenţă a noţiunilor predate — depind de modul cum specialiştii respectivi înţeleg să contribuie la ridicarea nivelului de cunoştinţe al cursanţilor. Cu alte cuvinte, bunele rezultate sînt strîns legate de conştiinţa cu care lectorii îşi fac datoria.

De aceea am rămas cu totul surprinşi atunci cînd tînărul inginer Kalamen Wendel, de la cooperativa din Ghidfălău, judeţul Covasna, ne-a declarat că... nu are timp să se ocupe şi de învăţămîntul agrozootehnic, că, de altfel, nici nu-i înţelege bine rostul. O astfel de gîndire nu are nimic comun cu preocupările şi entuziasmul de care trebuie să dea dovadă tinerii noştri specialişti, ca şi cei vîrstnici. Pentru pregătirea unor cooperatori capabili să facă faţă cu cinste sarcinilor este nevoie de dragoste, de multă dragoste faţă de agricultură, de o continuă preocupare pentru ridicarea cadrelor de legumicultori, vitipomicultori, crescători de animale etc., aşa cum, de altfel, constatăm în majoritatea unităţilor din ţară. De acest lucru credem că trebuie să ţină seama şi tovarăşii din direcţiile agricole şi uniunile judeţene Braşov şi Covasna ale cooperativelor agricole care răspund de buna desfăşurare a învăţămîntului agrozootehnic.

Ing. D. PROCA

Măsura bunăstării omului de la sat o dă, înainte de toate, aspectul general al fiecărei aşezări rurale. Şi, în această privinţă, trebuie remarcat că nu în puţine locuri ne este dat să întîlnim sate în cuprinsul cărora uliţi întregi sînt formate numai din case noi, construite din cărămidă, mari şi frumos ornamentate, dînd aerul unei civilizaţii urbane. Aşa cum atestă datele statistice, numai în anii 1951—1967 au fost construite în mediul rural circa 1 100 000 de case, ceea ce înseamnă că, în perioada respectivă, la fiecare a treia familie de săteni una s-a mutat în locuinţă nouă. În fotografie : **una din uliţele comunei Valea Rîmnicului, judeţul Buzău.**

Foto : AGERPRES

LUNA ACEASTA PE ECRANELE CINEMATOGRAFELOR SĂTEŞTI :

NOI FILME DOCUMENTARE AGRICOLE

E un fapt evident. Filmul documentar agricol se numără azi printre cele mai moderne şi mai eficiente mijloace de propagandă tehnică. Cu ajutorul său, lucrătorii din agricultură îşi însuşesc mai bine şi mai lesne o seamă de cunoştinţe, reuşesc să pătrundă în intimităţile celor mai complicate procese de producţie. Tocmai de aceea, Consiliul Superior al Agriculturii, prin studiourile „Al Sahia" şi „Bucureşti", realizează an de an noi filme cu caracter agricol, lărgind necontenit aria tematică, a acestora. Numai în anul trecut, bunăoară, colecţia de filme documentare cu teme din agricultură a fost îmbogăţită cu 17 pelicule. Unele dintre ele au fost încredinţate reţelei cinematografice rurale în 1968. Altele vor rula pentru prima oară pe ecranele săteşti luna aceasta.

Dintre acestea din urmă, deosebit de interesant, atît prin tema abordată cît şi ca modalitate de realizare, este filmul intitulat „Chimia în slujba agriculturii". El surprinde o seamă de aspecte importante cu privire la modul de utilizare a diverselor substanţe chimice în uriaşul laborator pe care-l reprezintă cîmpul.

Din domeniul legumiculturii reţin atenţia două noi filme : „Cultura pe verticală" şi „Mecanizarea lucrărilor în legumicultură". Primul înfăţişează o metodă nouă, modernă de cultivare a legumelor în sere, elaborată de catedra de agrochimie a Institutului agronomic „N. Bălcescu" din Bucureşti, iar celălalt prezintă principalele maşini agricole utilizate în legumicultură şi modul de folosire a acestora.

Maşinile noi cu care este dotată agricultura noastră fac obiectul şi al filmelor „Mecanizarea în viticultură" şi „Mecanizarea în pomicultură". Celor care se ocupă cu mînuirea maşinilor agricole le este destinat şi filmul „Protecţia muncii la executarea mecanizată a lucrărilor agricole".

Tot în cursul acestei luni, pe ecranele cinematografelor săteşti vor putea fi văzute filmele : „Combaterea eroziunii solului", „Lucrări de amenajare a Insulei Mari a Brăilei", „Prepararea amestecurilor de nutreţuri", „O vizită în cîteva ferme de stat", „Din tainele eredităţii plantelor" şi „Promovarea noului, declarat obligatoriu", ultimul avînd drept scop să evidenţieze multiplele aspecte ale propagandei tehnice agricole.

Lucian DURDEU
regizor de film

INSTANTANEE

La datorie

Aproape de miezul nopţii a sunat telefonul. În comuna Grajduri, judeţul Iaşi, o tînără, în vîrstă de 23 de ani, Sofia Turcu, se afla în mare primejdie, pierzînd sînge treptat, picătură cu picătură. Cei de la dispensarul comunal nu o mai puteau ajuta. Fără să irosească un moment, asistenta Elena Grivei de la „Salvarea" din Iaşi, unde se făcea apelul telefonic, a plecat în goană cu maşina, ducînd cele necesare unei transfuzii de sînge.

Spre dimineaţă, Sofia Turcu era salvată, iar asistenta suridea obosită, dar mulţumită că îşi făcuse pe deplin datoria.

Premiantul din Sicilia

Cu prilejul „Dialogului la distanţă" dintre fostele regiuni Ploieşti şi Braşov, s-a remarcat în mod cu totul deosebit bătrînul Dumitru Stanciu din comuna Aluniş, judeţul Prahova, care a interpretat la cimpoi o suită de frumoase cîntece populare.

De curînd, cimpoierul aplaudat atunci de sute de mii de telespectatori, a obţinut, ca şi atunci, „nota maximă", de data aceasta la Festivalul internaţional de instrumente populare desfăşurat în Sicilia (Italia), în localitatea Erice. Premiul obţinut se cheamă, cum poate aţi bănuit, „Cimpoiul de aur". De remarcat că Dumitru Stanciu, trecut azi de 60 de ani, îşi construieşte singur cimpoaiele, şi, totodată, este unul dintre cei mai activi rapsozi populari ce cîntă pe scena căminului cultural din Aluniş.

Maniacul din Gălăteni

Costel Gropşilă din comuna Gălăteni, judeţul Teleorman, suferea de o boală ciudată. Nu suporta să vadă bicicletele rezemate de ziduri sau de pomi. Cum le zărea, cum încăleca pe ele şi... dus era. S-a întîmplat însă ca la a cincea „criză" de acest fel să fie surprins de stăpînul velocipedului. Şi astfel „pacientul", spre mirarea sa, a nimerit la... miliţie. Unde, de altfel, era aşteptat. Căci împotriva lui mai era înaintat un mandat de executare a unei pedepse de nouă luni închisoare. Diagnosticul era acelaşi : furt.

Bolnavul are acum suficient timp să se trateze.

Final studenţesc

Joia trecută, cei 376 de studenţi din anul cinci al facultăţilor de agricultură şi horticolă de la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din Bucureşti au trăit clipe de intensă emoţie. Împreună cu dascălii lor, ei au sărbătorit aşa cum se cuvine ultima zi de cursuri. Conform tradiţiei, în acest final studenţesc s-a cîntat „Gaudeamus", au fost rostite cuvinte calde, înduioşătoare, a fost înmînată „cheia succeselor" promoţiei ce va termina în anul viitor.

Voiaj pe... gratis

Iacob Cutar, băiat tînăr şi voinic din satul Lumina, judeţul Constanţa, nu s-a hotărît încă ce să facă în viaţă. Îi place îndeosebi să voiajeze. Aşa zic şi cei din familie, rudele, prietenii. De fapt, el s-a hotărît să trăiască din... potlogării. De curînd, a pătruns într-un chioşc al cooperativei de consum, unde a aflat că sînt nişte bani cu care ar putea să pornească din nou în voiaj. Dar „ghinionul" a făcut să i se înlesnească voiajul chiar de către paza de noapte care l-a prins asupra faptului. Fiindcă, neîndoielnic, va porni acum într-un „voiaj" de mai lungă durată.

Bravo, Veronica !

Mergea pe drum în urma părinţilor ei. Deodată, lîngă şanţ a zărit o legătură. S-a aplecat, a desfăcut-o şi a tresărit. În legătură se afla o importantă sumă de bani. Eleva Veronica A. Cojocaru, din clasa a IV-a a şcolii generale din comuna Trifeşti, judeţul Iaşi, despre care este vorba, n-a stat pe gînduri. A arătat imediat tatălui şi mamei cele găsite şi, împreună, în loc să se ducă la rude, aşa cum plănuiseră, au poposit la consiliul popular al comunei, unde au depus banii.

Bravo, Veronica !

Pe butuci

Pentru a avea suficiente mijloace de transport, cooperativa agricolă din Şercaia, judeţul Braşov, şi-a cumpărat, la începutul anului trecut, o remorcă în valoare de 27 000 de lei. Foarte grijulii, gospodarii din fruntea cooperativei agricole nu s-au îndurat, chiar de la început, să folosească remorca. „E nouă, de ce s-o stricăm !" au zis ei. Şi-au lăsat-o să se odihnească ! Şoferii de pe autocamioanele cooperativei au început să-şi dea coate. Zimbeau, mulţumiţi de această hotărîre a consiliului de conducere. De ce se bucurau ? Păi remorca avea cauciucuri noi, tocmai bune pentru camioane ! După cîteva săptămîni, biata remorcă nu mai avea roţi. Cînd consiliul de conducere a aflat isprava şoferilor, era prea tîrziu. Remorca se odihnea pe... butuci ! În această stare se află şi acum, iar conducerea cooperativei agricole nu ştie cum să justifice banii investiţi fără folos. De unde concluzia că la această unitate nu totul merge... ca pe roate !

(V. TEUTSCHI — corespondent)

Cifre

În ultimii 25 de ani în comuna Cornu, judeţul Prahova, au fost construite sau reconstruite 800 de case, adică peste 60 la sută din totalul locuinţelor comunei. În această localitate funcţionează 700 de aparate de radio şi peste 400 de televizoare.

Ceea ce înseamnă că în casele respective a pătruns lumina şi la propriu şi la figurat.

Găinărească

Îl cheamă Stan Ciobanu şi e de fel din comuna Cringul, din apropierea Turnu Măgurelelor. În pofida numelui, el a îndrăgit nu blîndele cornute din vestita baladă populară, ci mîndrele moţate din specia galinaceelor.

Îndrăgind păsările, să nu credeţi cumva că Stan Ciobanu a intrat îngrijitor la vreo fermă avicolă. Nici vorbă. A început omul să şi le „procure", în cumpăna nopţii, de prin curţile locuitorilor. Cînd aduna un număr mai mare de găini, mergea cu ele şi le vindea în piaţă la Turnu Măgurele.

Cum ulciorul nu merge însă de multe ori la apă, Stan Ciobanu a fost şi el prins cu... găina în traistă. Şi bineînţeles, deferit justiţiei. Căindu-se că şi-a dat cinstea pe ruşine, se zice că hoţul ar fi spus în momentul în care a fost prins asupra faptului : „N-am avut minte nici cît o găină". Tardivă remuşcare !

ÎNTREPRINDEREA DE INDUSTRIE LOCALA „AMET" SIBIU

Str. M. Kogălniceanu nr. 1, telefon 1.14.10, livrează :

— Bidoane din aliminiu pentru lapte de 25 litri la preţul de lei 272
— Roabe metalice pentru construcţii cu roată din fontă, la preţul de . . . . . lei 248
— Tomberoane basculante cu cupă . . . . . lei 1938
— Scaune tip cinematograf . . . . . lei 180

Întreprinderea 11 Instalaţii-Montaj Bucureşti

telefon 15 51 38

angajează pentru Bucureşti şi provincie

tehnicieni ataşamente, normatori tehnicieni utilaje, şefi depozite şi magazineri, cu îndeplinirea condiţiilor de studii şi stagiu pentru şantierele din Bucureşti, Constanţa şi Mangalia. Prezentarea zilnic la Biroul Personal din Bucureşti, str. Popa Tatu nr. 26 şi Constanţa, lîngă IPROFIL, şantierul 115 Palas

Întreprinderea mai angajează echipe complete de instalatori caloriferişti, sanitarişti, tinichigii ventilaţie, electricieni, mecanici auto, lăcătuşi mecanici utilaje şi automacaragii autorizaţi pentru şantierele din Constanţa şi Mangalia.

VARIETĂȚI

ANIMAL SAU PASĂRE ?

Singura pasăre cu blană din lume este ornitorincul, după cum poate fi socotit și singurul animal care are lopeți pentru înotat, plisc și ouă. Această viețuitoare trăiește numai în Australia și măsoară cam 50 cm lungime. Are corpul acoperit cu o blană moale, roșietică-portocalie. Merge pe patru labe, care au cîte cinci degete unite prin pielițe, ca la rață și gîște. Botul i se termină în formă de plisc. Face două ouă pe an, din care scoate pui, pe care-i alăptează prin porii de pe burtă, neavînd mamele, ca celelalte animale. Ornitorincul este o viețuitoare în general timidă, și de aceea umblă mai mult noaptea. Trăiește pe malurile apelor liniștite, ducînd o viață de amfibie. Nu suportă captivitatea. Este cunoscut un singur exemplar viu în stăpînirea omului — la grădina zoologică din New-York, — care a costat... 1 400 de dolari. Vînătorul respectiv a vînat cinci exemplare tinere, din Australia, pentru a le transporta în America, dar pe drum au murit patru, rămînind numai cel pe care-l vedem în fotografie.

PENTRU VÎNĂTORI ȘI PESCARI

● Ținînd seamă de condițiile deosebite ale acestei ierni, Asociația generală a vînătorilor și pescarilor sportivi a luat măsuri în vederea asigurării de hrană suplimentară a vînatului, îndeosebi în Cîmpia Dunării, unde, ca urmare a zăpezii căzute, greutățile sînt mai mari. Asociația face apel la toți vînătorii și lucrătorii din agricultură, pentru a sprijini aprovizionarea cu fin, trifoi, semințe etc., a punctelor de concentrare a vînatului.

● Pe lîngă vînătorii disciplinați, mai sînt și din cei care calcă, din lăcomie, etica vînătorească. De pildă numitul Franz Casa din satul Galbeni — comuna I. Bălcescu, județul Bacău, a pornit la vînătoare de iepuri în perioada interzisă. El a fost surprins însă de către paznicul Gheorghe Munteanu, care i-a ridicat și arma și permisul de vînătoare. Concluzia ? Braconierul a plătit amendă 500 de lei, fiind totodată exclus din rîndul vînătorilor.

Alții ca el, Petre Postelnicu (comuna Florești) și Simion Purcaru (din Comănești) același județ, s-au lăcomit la... căpriori, împușcînd trei exemplare de toată frumusețea. Bineînțeles că și de data aceasta, Asociația județeană a vînătorilor și organele de miliție au luat măsurile ce se impuneau.

● Ca urmare a temperaturilor scăzute și a zăpezii depuse de-asupra gheții formate pe bălți, lacuri, iazuri, helestee, — ca și a fenomenelor de putrefacție a resturilor vegetale de pe fundul acestor bazine piscicole, cantitatea de oxigen scade, punînd în mare pericol viața peștilor.

De aceea, pescarii amatori sînt sfătuiți să execute în această perioadă, copci (de 2 m × 1 m și chiar mai mari, pe suprafețele respective) și să le mențină, prin spargerea gheții ce eventual s-ar mai forma. Numărul copcilor poate fi cît de mare, ele contribuind la o cît mai bună aerisire a apei, în contact cu aerul atmosferic.

De asemenea, gheața trebuie scoasă din copci și așezată alături spre a se preveni orice fel de accidente.

● Vînătorii din comunele Tătărăștii de sus și Tătărăștii de jos se dovedesc buni ocrotitori ai animalelor. În cursul anului trecut, ei au desfășurat o intensă activitate de combatere a dăunătorilor, organizînd în fiecare duminică vînători colective și reușind să distrugă între altele : 32 de vulpi, 64 de ciini hoinari, 3 pisici sălbatice, 3 bursuci, 7 dihori, 130 de ciori grive și cotofane.

Pentru hrană suplimentară necesară vînatului, ei au asigurat 4 000 kg de frunzare și 1 000 kg de lucernă.

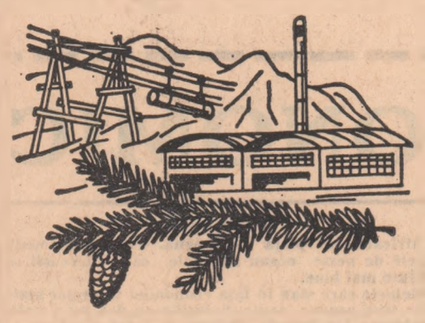

ÎNTREPRINDEREA FORESTIERA TG. SECUIESC

Str. Gării nr. 49

Telefon 380

produce și livrează :

— arac legume
— cherestea pentru ulucă
— calupuri fag
— panouri arioaie
— panouri din TEGO, placaj, PFL etc.
— diferite șoproane
— diferite barăci din TEGO, PFL etc.
— diferite produse pentru gospodării agricole
— diferite produse pentru șantiere de construcții.

Întreprinderea primește comenzi pentru tot anul 1969.

Relații suplimentare se pot lua de la serviciul Desfacere sau serviciul de Organizare a Producției.

AGRICULTURA APELEAZĂ LA... ARHEOLOGIE

Descoperirile arheologice stîrnesc adesea interes și emoție nu numai în rîndul oamenilor de știință. O vizită la laboratorul de palinologie și granulometrie al Academiei R.S. România și o discuție purtată cu tov. dr. în științe geologice și geografice Ban Elemer ne-a convins că tot mai multe domenii „beneficiază" din partea arheologiei de date științifice utile.

Polenul și-a făcut „debutul", nu de mult, în criminalistică și în spionaj. Un fir de polen rămas pe haină duce la deslegarea unor mistere ce păreau de nerezolvat. Nu mai puțin „senzaționale" sînt și mărturiile recente referitoare la cadrul în care a trăit, la noi, omul preistoric, datele despre temperatura și vegetația caracteristică acelei epoci. Analiza polenului descoperit odată cu „Omul de la Bugiulești" — cea mai veche mărturie a prezenței prehominiene — în apropiere de Olteț, precum și la Radovanu, județul Ilfov, a certificat existența pe teritoriul țării noastre a unor plante înrudite cu nucul, care astăzi pot fi întîlnite numai în zona mediteraneană. În sedimentul în care au fost descoperite urmele „omului din Bugiulești" era din abundență prezent polenul nucului. De aici putem înțelege două lucruri. În primul rînd că nucul nu este o plantă „adusă", cum susțin unii, ci a existat pe acest teritoriu din cele mai vechi timpuri. În al doilea rînd, gradul de concentrație al polenului nucului în acest sediment dovedește că „omul de la Bugiulești" era nu numai vînător, ci și culegător de fructe, element cu totul nou în preistoriografia națională și mondială.

Asemănător este și cazul stejarului. Probele recoltate la sud de București și analizate recent din punct de vedere sporo-polenic arată că stejarul era pe atunci foarte răspîndit. Mult răspîndit a fost, de asemenea, teiul, care predomina pe întinse zone ale țării, fapt care explică, printre altele, predilecția strămoșilor noștri pentru albinărit.

O descoperire extrem de importantă făcută la Radovanu cu ajutorul analizei polenului este existența spontană a grîului și a celorlalte graminee pe teritoriul țării noastre, iar legat de aceasta, trecerea la ocupația de agricultor a omului preistoric din această zonă.

Pe baza probelor de polen se poate spune că, într-un timp, istoricește scurt, omul preistoric de pe teritoriul țării noastre a devenit agricultor și crescător de animale. El cultiva graminee și le recolta în faza de înflorire, primăvara, pentru a le administra ca furaje. Altfel nu se poate explica concentrarea de polen de graminee acumulat în faza de înflorire pe lîngă așezările omenești, deoarece, în faza de maturitate a gramineelor, nu mai este prezent polenul.

Datele culese cu ajutorul polenului sînt bineînțeles, completate cu alte date arheologice : oale de fiert grîne, rîșnițe, cuptoare etc. Dar în timp ce o asemenea relicvă, o unealtă agricolă sau un depozit de semințe se întîlnesc foarte rar (odată la 1000 km), polenul poate fi depistat în mai toate sedimentele, ceea ce semnifică, de fapt, existența unei adevărate hărți care marchează începuturile agriculturii în țara noastră. Iată cîteva asemenea localități : Radovanu, Zimnicea, Călărași, Ploiești, Turnu Severin, Ianca, Dăbuleni, Slatina, Olteț etc.

În perioada, cînd în alte zone ale lumii omul paleolitic rămîne la starea de vînătoare sau de culegător de poame, pe teritoriul țării noastre apar forme ale lui Homo Sapiens care se ocupă îndeosebi cu cultura gramineelor : grîu, secară, orz, ovăz — în toată Cîmpia Dunării.

Multe date prețioase pentru toate științele sînt culese de arheologie și aduse în actualitate ca obiect concret de cercetare.

Gh. STOICOVICI

PRIMA EMISIUNE FILATELICĂ A ANULUI 1969

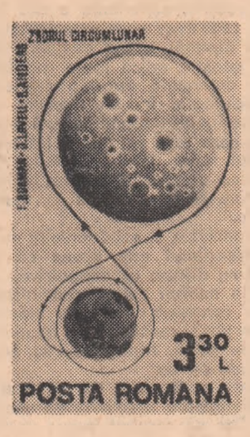

„COSMOS I"

Prima emisiune filatelică cu tematică a anului 1969 se intitulează „Cosmos I" și este dedicată zborului navei spațiale americane „Apollo 8", pe traiectoria Pămînt — Lună — Pămînt. Această emisiune se adaugă celorlalte serii cu tematică cosmonautică puse în circulație în anii trecuți de către Direcția Generală a Poștelor.

Emisiunea este formată dintr-o marcă în valoare de 3,30 lei pentru Poșta aeriană și se tipărește în bloc de 4 bucăți.

GUTURAIUL tratat... în apă

Este foarte posibil ca o serie întreagă de boli să fie tratate în viitorul apropiat... sub apă, a declarat dr. Reusch din Trier (R. F. a Germaniei) care prezice medicinei subacvatice un mare viitor. Cu prilejul unor experiențe, dr. Reusch a descoperit că scafandrii care intrau în apă cu guturai se înțorceau sănătoși la suprafață

Luînd sînge la o adîncime de 35 m sub apă, el a constatat că sîngele scafandrilor se îmbogățise cu o cantitate însemnată de oxigen. Acest lucru se explică prin aceea că presiunea exterioară de trei atmosfere care există la o adîncime de 35 m sub apă duce la distrugerea bacililor din sînge.

Pentru a crea pe cale artificială condiții de presiune asemănătoare cu cele existente la 35 m sub nivelul apei, savantul a construit o cameră cu supraîresiune : o capsulă uriașă din otel, prevăzută cu hublouri. În această cameră, dr. Reusch și-a internat pacienții care sufereau diverse tulburări, asigurîndu-le bineînțeles, o mască de respirație. După trei sferturi de oră, cînd bolnavii păseau iar „pe uscat" dr. Reusch a putut constata că starea sănătății lor era mult ameliorată.

Dr. Reusch a declarat că a înregistrat mari succese în special în tratamentul astmei cardiace și bronhiale. La pacienții care aveau cancer în sînge, a constatat, încă după prima ședință de tratament, o cantitate dublă de oxigen în sînge, iar la pacienții care sufereau de cancer bronhial — de trei ori mai mult oxigen în sînge decît în stare normală. În camera cu supraîresiune, în care încap cinci persoane, au devenit complect sănătoși pacienții care suferiseră un infarct cardiac și intervenții chirurgicale complicate.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

Decor hibernal

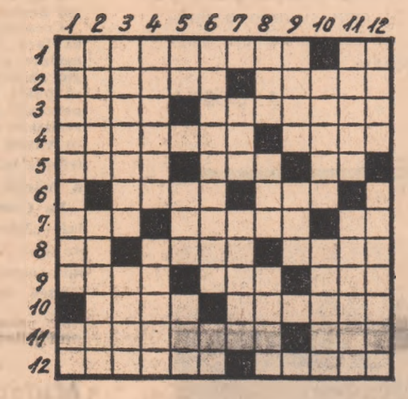

ORIZONTAL : 1. Ține rece. (pl.) — Costea Sandu ; 2. Oglinzi înghețate. — Nins (fig.) ; 3. Călit ! — Friguri ; 4. Înghețat. (fig.) — Mătușă ; 5. Pictor și grafician român, autorul tabloului „Iarna" — Zăpadă — „iarnă foarte scurtă ! 6. Frig. — În mijlocul iernii ; 7. Unitate de lucru mecanic. ● Îngheață primul la ger. — Dar ; 8. Nota șase. — Moș Gerilă travestit. — Autorul pînzelor „Iarna" și „Peisaj de iarnă cu scene de patinaj" ; 9. Chemarea munților. — Lac în Suedia. — Întocmai ; 10. Sloi de gheață (pl.). — Adăpostit în timpul iernii ; 11. Animal care nu știe ce e iarna. — Localitate în Japonia ; 12. Plăcerea unor oratori. — Publicație anuală.

VERTICAL : 1. Brodate de fantezia gerului la ferestre (dim.). — Petece ! 2. Han. — Rătăciri ! 3. Munte de... gheață — Manifestare „a stimei" ; 4. „Proteste" contra frigului. — Tonic, recomandat ca „încălzitor", mai ales iarna ; 5. Alifie. — Afluent al Pripetului. — Folosit la dezinfectare ; 6. „O... înghețată", tablou de pictorul englez Turner. — Afirmativ ; 7. Iță. — Vehicule hibernale ; 8. Din raliu ! — Poate fi o șansă. — Diminutiv feminin. 9. Vînt. — Unitate de măsură a greutății (înv.) ; 10. Pom de iarnă (pl.). — A scris poezia „Geniu de iarnă" ; 11. „Caii putere" ai sănilor la pol. — Înghețată... specială ! 12. Fulg de zăpadă. — Personaj care colindă cîmpiile iarna.

Teodor AXIOTI
București

Dezlegarea jocului din numărul trecut

POFTIȚI LA MASĂ !

ORIZONTAL ! 1. Plăcintă. — Lac ; 2. Ecler. O. — Tavă ; 3. T — I — Ostropel ; 4. Răvașe. — Artă ; 5. E — Alimente. — P ; 6. Cine — N — Au — Or ; 7. E — Crier — Rate ; 8. Roată — Asi — Ep ; 9. Em — Aspic — Stă ; 10. Lp — Ieduți — R ; 11. Bere — S — Tartă ; 12. Oțarita — Roit ; 13. Bezele. — Lipie.

CU PUȚINĂ PERSPICACITATE...

Soluțiile problemelor din numărul trecut al revistei.

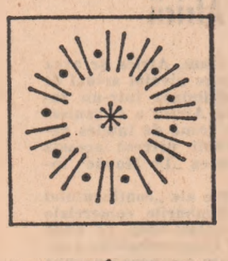

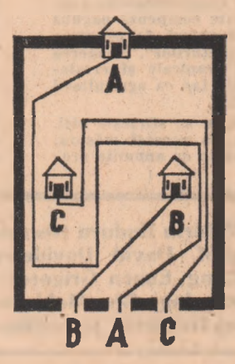

ZIG-ZAG

Soția indignată după cearta cu soțul :

— Nu mai suport ! Plec definitiv la mama ! Dămi bani de tren — 250 de lei.

— Dar biletul costă numai 125 de lei, obiectează soțul.

— 125 lei pentru dus, dar îmi trebuie 125 și pentru întors !

— La gară soțul îi spune soției, care a luat cu ea o mulțime de bagaje inutile :

— Dragă, păcat că n-am luat cu noi și pianul pe care am uitat și biletele de tren !

Cîrtița : „La drept vorbind soarele e o simplă invenție. Dacă ar fi existat, l-aș fi găsit și sub pămînt".

Două prietene discutau :

— Logodnicul tău îți cunoaște vîrsta ?

— Parțial.

—Ce soție, are Boris ! Inteligentă, gospodină, frumoasă, credincioasă.

— Dar ce, este poligam ?

Un pianist de renume mondial povestea :

— Am dat odată un concert în palatul unui prinț. Pentru început, am ales un concert de pian care cuprindea multe pauze. În timpul unei pauze, prințesa s-a aplecat spre mine și mi-a șoptit grijulie :

— Interpretați mai bine maestre ceea ce cunoașteți bine.

— Mieczyslaw, se pare că ai uitat că înainte de Anul nou ai împrumutat de la mine 1 000 de zloți.

— Am uitat ? Nici decum ! Este singura amintire frumoasă pe care o păstrez de la sărbători !

— Scuzați tovarășe președinte, aveți un fulg !

Desen de T. PALL

DESCOPERIȚI ASEMĂNAREA...

Care din ultimii patru fachiri se aseamănă cu primul ?

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

Pe săptămîna 9–15 februarie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI : duminică : programul I : 6,00 ; 11,00 ; 16,00 ; 18,00 ; 24,00 ; 1,00 ; 2,00 ; 4,00 ; Programul II : 6,30 ; 7,30 ; 10,00 ; 19,00 ; 23,00 ; 0,55 ; Programul III : 15,00 ; 19,30. *În fiecare zi de lucru :* programul I : 5,00 ; 5,30 ; 6,00 ; 6,30 ; 9,00 ; 11,00 ; 13,00 ; 15,00 ; 20,00 ; 24,00 ; 1,00 ; 2,00 ; 4,00 ; Programul II : 7,30 ; 10,00 ; 12,00 ; 14,00 ; 18,00 ; 19,00 ; 21,00 ; 23,00 ; 0,55 ; Programul III : 18,00.

RADIOJURNAL : Duminică : programul I : 8,00 ; 14,00 ; 20,00 ; 22,00 ; Programul II : 13,00 ; 21,00. Programul III : 21,30. *În fiecare zi de lucru :* programul I : 7,00 ; 16,00 ; 22,00 ; Programul II : 17,00. Programul III : 21,30.

EMISIUNI PENTRU SATE : duminică : programul I : 10,00 — ORA SATULUI.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ : programul I : 18,30 — Teatru scurt. Premieră : „Sub ghilotină" de Ivan Raos. Traducere de Mirco Jifcovici. Regia artistică Cristian Munteanu.

LUNI : programul I : 20,15 — Premiera : „Hanibal" de Ion Biberi. Adaptare radiofonică și regia artistică Miron Niculescu.

MIERCURI : programul II : 20,50 — „Pe viață și pe moarte" de John Galsworthy. Traducere și adaptare radiofonică de Andrei Bantaș. Regia artistică Petre Sava Băleanu.

VINERI : programul II : 10.39 — „Omul cu mîrțoaga" de Gh. Ciprian. Regia artistică Mihai Pascal.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ : Muzică populară programul I : 6.05 ; 11,30 ; 18,05 ; programul II : 7,00 ; 9,45 ; 16,00 ; 18,30 ; 21,10. *Muzică ușoară și de dans :* 7,00 ; 8,15 ; 13.00 ; 16,30 ; 19.02 ; 21,00 ; 22,20 ; 23.03 ; 0,05—5.00 ; programul II : 6.00 ; 9,00 ; 10,13 ; 13.10 ; 16,30 ; 17,30 ; 19.05 ; 20,40 ; 24,00—1,00 ; programul III : 23,00.

LUNI : Muzică populară : programul I : 5,06 ; 6,10 ; 10,30 ; 12,30 ; 18,05 ; 19.30 ; programul II : 6,45 ; 7,45 ; 14,00 ; 15,15 ; 20,50. *Muzică ușoară și de dans :* programul I : 7,10 ; 8,35 ; 11,05 ; 12,00 ; 13,20 ; 15,05 ; 16,10 ; 17,00 ; 19,00 ; 19,45 ; 21,37 ; 22,45 ; 0,05—5,00 ; programul II : 6,10 ; 7,37 ; 9.30 ; 10,30 ; 11,45 ; 14,35 ; 16,25 ; 18.30 ; 22,15 ; 23,54 ; programul III : 17.00.

MARȚI : Muzică populară : programul I : 5,06 ; 6,10 ; 10,30 ; 12,30 ; 16,10 ; 18,05 ; 19,30 ; programul II : 6,45 ; 7,45 ; 11,15 ; 17,30 ; 18,45 ; 20.30. *Muzică ușoară și de dans :* programul I : 7,10 ; 8,35 ; 11,25 ; 12,00 ; 13,20 ; 15,30 ; 17.00 ; 17.30 ; 19.00 ; 20,15 ; 21,25 ; 22,20 ; 23,00 ; 0,05—5,00 ; programul II : 6,10 ; 7,37 ; 9,30 ; 14,35 ; 16,25 ; 17,30 ; 18,25 ; 19,55 ; 22,22 ; 23,45 ; programul III : 17,00.

MIERCURI : Muzică populară : programul I : 5.06 ; 6,10 ; 10,30 ; 12,30 ; 18,05 ; 21,30 ; 22,20 ; programul II : 6,45 ; 7,45 ; 13,00 ; 14,10 ; 17,10. *Muzică ușoară și de dans :* programul : I : 7,10 ; 8,35 ; 11,05 ; 12,00 ; 13.20 ; 15.05 ; 17,00 ; 19,00 ; 20,25 ; 21,50 ; 22,45 ; 0.05—5.00 : programul II : 6,10 ; 7,37 ; 9.30 ; 14,35 ; 16,25 ; 17,30 ; 18,25 ; 19.55 ; 22,22 ; 23,45 ; programul III : 17,00.

JOI : Muzică populară : programul I : 5.06 ; 6,10 ; 10,30 ; 12,30 ; 18.05 ; 19,30 ; 22,20 ; programul II : 6,45 ; 7,45 ; 13,00 ; 14,10 ; 16,15 ; 21,25. *Muzică ușoară și de dans :* programul I : 7,10 ; 8,35 ; 11,25 ; 12,00 ; 13.20 ; 15.05 ; 16,10 ; 19.00 ; 19.50 ; 20,30 ; 21,25 ; 22.45 ; 0.05—5,00 ; programul II : 6,10 ; 7,37 ; 9.30 ; 14,35 ; 17,10 ; 18,25 ; 22,40 ; 23,45.

VINERI : Muzică populară : programul I : 5,06 ; 6,10 ; 10,40 ; 12,30 ; 16,10 ; 18.05 ; 19.30 ; programul II : 6,45 ; 7,45 ; 14,10 ; 19,05. *Muzică ușoară și de dans :* programul I : 7.10 ; 8,35 ; 11,15 ; 12.00 ; 13,20 ; 15,05 ; 17.00 ; 19.00 ; 19,50 ; 20,25 ; 21,25 ; 22,20 ; 23.25 ; 0.05—5.00 ; programul II : 6,10 ; 7,37 ; 9.30 ; 10.05 ; 10,30 ; 12.05 ; 14,35 ; 16,25 ; 17,30 ; 18,25 ; 23,07.

SIMBĂTA : Muzică populară : programul I : 5,06 ; 6,10 ; 12,30 ; 14.50 ; 15.50 ; 18,05 ; 19.30 ; 22,20 ; programul II : 6,45 ; 7,45 ; 8,35 ; 17,45 ; 19,05 *Muzică ușoară și de dans ;* programul I : 7.10 ; 8.35 ; 10,20 ; 11,05 ; 12.00 ; 13,20 ; 19.00 ; 20,05 ; 21.00 ; 22,45 ; 0.05—6.00 ; programul II : 6.10 ; 7,37 : 9,25 ; 13,00 ; 18.25 ; 22.40 ; 23.07 ; 0,07—1,00 ; programul III : 21,00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ : Programul I : 8.30 — Ora exactă. Cum va fi vremea ? ; 8,40 — Emisiune pentru copii și școlari ; 10.00 — *ORA SATULUI :* ● Cronică electorală ● Din carnetul scriitorului : Popasuri. Prezintă Dragoș Vicol ● Reportajul emisiunii : Sub lupa cercetătorului (pregătirea noii recolte de cartofi în județul Suceava) ● Dialog economic ● Recunoașteți monumentul ? ● Buletin agrometeorologic ● Noutăți din agricultură ● Telespectatorii întreabă, specialiștii răspund ● Muzică populară românească ; 11,30 — TV pentru specialiștii din agricultură. Cultura timpurie a tomatelor ; 12.00 — De strajă patriei ; 12.30 — Concert simfonic ; 13,30 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 15.30 — Telex TV ; 15.05 — Magazin duminical ; 17.00 — Campionatul european de patinaj artistic. Demonstrații ; 18.40 — Album folcloric. Cîntece și dansuri interpretate de ansambluri laureate ale unor concursuri internaționale. Transmiune de la Sofia ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.15 — Telesport ; 19.30 — Ansamblul de cîntece și dansuri „Brîulețul" — Constanța ; 20.00 — Reîntîlnire cu Rody Mec Neil ; 20.15 — Desene animate ; 20.25 — „Slalom muzical-distractiv" ; 20.55 — Filmul cu trei stele : „Climate" — o producție a studiourilor franceze cu Marina Vlady, Emmanuelle Riva și Phillippe Noiret ; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.00 — Închiderea emisiunii. *Programul II :* 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,15 — Seară de teatru : „Șeful sectorului suflete". Comedie de Al. Mirodan ; 20.55 — Medalion muzical — Tiberiu Brediceanu ; 22.00 — Închiderea emisiunii.

LUNI : 17.30 — Telex TV ; 17.35 — TV pentru specialiștii din industrie ; 18.05 — Limba franceză. Lecția 46 ; 18.30 — Albatros — revistă literară pentru tineret ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Știri și reportaje din campania electorală ; 19.45 — Actualitatea științifică ; 20.10 — Sapte arte. Gong — emisiune de actualitate teatrală ; 20.30 — Roman foileton : „Forsyte Saga" (XV) ; 21.20 — Prim plan ; 21.40 — Filme documentare : ● Viile și vinurile românești ● Artă medievală la castelul Wartburg ; 22.00 — Scriitori și cărți ; 22.20 — Varietăți pe peliculă ; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.00 — Închiderea emisiunii.

MARȚI : 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Pentru elevi : Consultații la limba română ; 18.05 — Limba engleză. Lecția 46 ; 18.30 — Pentru copii : Micii meșteri mari. Cum se construiește un radio receptor cu reacție și un tranzistor ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Din carnetul scriitorului ; 19.40 — „Întrebări la care s-a răspuns... Întrebări la care nu s-a răspuns încă..." Mecanismele cerebrale rămîn încă o enigmă ? ; 20.05 — Șapte arte — Cronica artelor plastice ; 20.20 — Întrecere lăutărească ; 20.40 — Seară de teatru : „Procesul Horia". Interpretează un colectiv al Teatrului Național din Cluj ; 22.10 — „Turneul melodiilor". Emisiune muzical-coregrafică ; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.00 — Închiderea emisiunii.

MIERCURI : 11.00 — Limba franceză. Lecția 46 (reluare) ; 11.30 — Limba engleză. Lecția 46 (reluare) ; 12.00 — TV pentru specialiștii din industrie (reluare) ; 12.30 — Închiderea emisiunii ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — TV pentru specialiști. Medicină ; 18.00 — Limba germană. Lecția 42 ; 18.30 — Club XX — emisiune pentru tineret ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Madrigal. Film documentar realizat de studioul „Al. Sahia" ; 19.45 — Monografii contemporane. „Și anii trec..." — Piatra Neamț : 1959-1964—1969 ; 20.05 — Sapte arte. Cronica muzicală ; 20.20 — Căsuța poștală 111. Dialog cu telespectatorii ; 20.35 — Avanpremieră ; 20.50 — Telecinemateca : „Extravagantul Mr. Deeds" — comedie cu Gary Cooper și Jean Arthur. Un film de Frank Capra ; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.00 — Închiderea emisiunii.

JOI : Programul I : 11.00 — Limba germană. Lecția 42 (reluare) ; 11.30 — TV pentru specialiștii din agricultură (reluare), 12.00 — TV pentru specialiști. Medicină (reluare) ; 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Pentru elevi : Consultații la chimie (clasa a XII-a) ; 18.05 — Limba rusă. Lecția 41 ; 18.30 — Studioul pionierilor : „Jocuri și bulgări de zăpadă" ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — La zi. Învățămîntul, factor al creșterii economice ; 19.45 — „Între metronom și cronometru" — emisiune-concurs ; 20.45 — Seară de teatru : „Unchiul Vania" de A. P. Cehov. Interpretează un colectiv al Teatrului Național din Cluj ; 22.10 — „Turneul melodiilor". Emisiune muzical-coregrafică ; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.00 — Închiderea emisiunii. *Programul II :* 20.00 — Telex TV ; 20.05 — Concert simfonic. Orchestra simfonică a Radioteleviziunii. Dirijor Iosif Conta. Își dă concursul cvartetul vocal Bach (R.D.G.). În program : Simfonia a IX-a de Beethoven ; 21.20 — Film artistic — „Legenda din tren" o producție a studiourilor din R.P. Ungară ; 22.50 — Închiderea emisiunii.

VINERI : 11.00 — Pentru elevi. Consultații la chimie (clasa a VIII-a) (reluare) ; 11.30 — Limba rusă. Lecția 41 (reluare) ; 12.00 — Limba spaniolă. Lecția 45 ; 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Actualitatea în agricultură ; 17.50 — Actualitatea în industrie ; 18.05 — Limba spaniolă. Lecția 45 (reluare) ; 18.30 — La porțile cunoașterii — emisiune pentru tineret. „Continentul infinit" ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Știri și reportaje din campania electorală ; 19.40 — În direct... ; 20.00 — Teleglob — emisiune de călătorii geografice. Guatemala ; 20.20 — Studioul muzical ; 21.00 — Itinerar european (!) Paris, geografii spirituale ; 21.15 — „Triptic de artă populară". Film documentar : 21.30 — Film artistic : „Krotka" (Sfioasa). O producție a studiourilor din R.S. Cehoslovacă ; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.00 — Închiderea emisiunii.

SIMBĂTĂ : Programul I : 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Medicul vă sfătuiește ; 17.50 — Pentru copii : Lanterna magică ; 18.30 — Pentru școlari : Să ne cunoaștem patria. „Delta în oglinzi de gheață" — un film de Mihai Ionescu ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Din carnetul reporterului ; 19.40 — Cadran. Emisiune de actualitate internațională ; 20.00 — Tele-enciclopedia ; 21.00 — „Mult e dulce și frumoasă..." emisiune de limba română : 21.20 — Film serial „Sfîntul" ; 22.10 — De toate pentru toți... melomanii. Emisiune muzical-coregrafică ; 23.15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.30 — Închiderea emisiunii. *Programul II :* 20.00 — Telex TV ; 20.05 — Parada formațiilor de muzică ușoară. Orchestra Alexandru Imre ; 20.35 — Revista revistelor ; 20.50 — Recitalul de sîmbătă seara ; 21.30 — Desene animate ; 21.45 — Agendă artistică ; 22.10 — Roman foileton : „Forsyte Saga" (XXII) ; 23.05 — Închiderea emisiunii.

AGRICULTURA PE GLOB

PE CĂILE NOI ALE ȘTIINȚEI

În salturi mai mari ori mai mici, sau treptat, aproape pe nesimțite, biologia înaintează pe căi noi, aflîndu-se printre științele care, în ultimii ani, au obținut rezultatele cele mai spectaculoase.

Într-o zi, ea va fi capabilă să „remodeleze" omul, să-l „amelioreze". O asemenea afirmație care părea altădată absurdă, trebuie considerată astăzi ca fiind de domeniul anticipației. Da, într-o zi știința va fi capabilă nu numai să studieze omul și animalele, ci să le și transforme substanțial. O dovedesc uimitoarele experiențe recente, care ridică tot mai mult vălul ce acoperă mecanismele cele mai intime ale vieții.

ÎN „CULISELE" FENOMENELOR VITALE

De ce o celulă — un ou — în loc să se reproducă simplu, după propriul său „model", se divide, iar noile celule se diferențiază pînă la cea mai înaltă specializare ?

Răspunsul la această străveche întrebare începe să capete contur în zilele noastre. Cercetări întreprinse în numeroase laboratoare din diferite țări încearcă să deslușească un mecanism a cărui stăpînire va mări de multe ori puterea omului asupra sa însuși, asupra întregii materii vii. Printre aceste cercetări se numără cele făcute de oamenii de știință englezi J. B. Gurdon și H. R. Woodland, de la Departamentul zoologic al Universității Oxford, care au reușit să „fabrice" o broască dintr-o celulă de... țesut intestinal, adică o celulă care are în organism cu totul altă funcție decît cea de reproducție. A fost o broască adevărată, cu nimic deosebită de semenele ei.

Punctul de plecare al acestei experiențe a fost următoarea întrebare. Se știe că orice celulă este formată din nucleu și citoplasmă. Nucleul care conține genele — purtătoare ale patrimoniului ereditar — poate fi asemuit cu un „centru de comandă", iar citoplasma — cu „o uzină" unde au loc sintezele care caracterizează fenomenul vital. Pentru ca acest sistem (nucleu-citoplasmă) să poată funcționa este nevoie ca nucleul să „dea ordine" citoplasmei, iar aceasta din urmă să-i furnizeze informațiile pe baza cărora nucleul să „știe ce ordine să dea". În ultima vreme, oamenii de știință au început să afle cum se transmit „ordinele" de la nucleu la citoplasmă. Cum se petrece însă procesul invers, a cărui existență, după cum s-a văzut, este obligatorie ?

A căpăta răspunsul la această întrebare, înseamnă a afla, cel puțin în parte, de ce și cum celulele unui organism se diferențiază.

În acest scop, cei doi cercetători englezi amintiți au folosit o metodă îndrăzneață, bazată pe o tehnică ce ține de posibilitățile proprii secolului nostru și anume transplantarea nucleului de la o celulă la alta. Ea comportă înlocuirea nucleului unui ou nefecundat cu nucleul extras fie dintr-o celulă embrionară, fie dintr-una complet specializată, ca, de pildă, o celulă din țesutul intestinal sau din țesutul nervos.

Procedînd astfel, experimentatorii au obținut ca un ou virgin, al cărui nucleu a fost înlocuit cu nucleul unei celule intestinale, să se dezvolte normal pînă la a da broaște adulte, masculi sau femele, capabile să se reproducă.

Odată reușită, experiența a dus la concluzii de cea mai mare însemnătate.

Nucleul oricărei celule conține întregul material genetic, adică toate posibilitățile pentru a determina apariția celulelor de orice specialitate. Într-un moment anumit al dezvoltării, organismul începe acea diferențiere care face să apară țesutul nervos, țesutul renal, țesutul epitelial, țesutul hepatic etc., etc., etc. Aceasta implică ca numai unele gene existente în nucleu să fie folosite.

Prima concluzie a experiențelor lui Gurdon și Woodland este aceea că genele nefolosite nu dispar, ci, dimpotrivă, rămîn prezente în nucleul celulei specializate.

A doua concluzie : devenite inactive, aceste gene pot fi reactivate, în anumite condiții ca, de pildă, transplantarea nucleului respectiv într-un ou.

Experiența a dovedit că, în acest caz, a fost determinată reactivizarea unor gene inactive Dar un rezultat invers ar fi posibil ?

Pentru a o afla, Gurdon, în colaborare cu D. E. Brown, au făcut alte experiențe cu celule embrionare de mormoloc, experiențe care au dovedit că citoplasma poate opri activitatea genelor care sînt, la un moment dat, inutile.

Prin urmare, citoplasma este cea care dirijează activitatea genelor din nucleu, potrivit propriilor sale necesități și o face cu ajutorul unor substanțe special sintetizate.

Care sînt aceste substanțe, cum acționează ele ?

Deocamdată se poate spune numai că fenomenul — fie că e vorba de activarea unor gene sau inactivarea lor — este însoțit de o dilatare a nucleului care poate atinge, într-o oră și jumătate, de 60 de ori propriul său volum.

Ce interes reprezintă pentru „omul de pe stradă" toate aceste cercetări ?

Poate că, într-o zi, cunoscînd și stăpînind substanțele cu ajutorul cărora citoplasma dirijează activitatea genelor din nucleu, știința va fi capabilă să regenereze, să modifice sau să creeze organe, după nevoi. Aceasta ar face ca înlocuirea organelor bolnave sau distruse, care reprezintă astăzi o operă întemeiată pentru moment pe prea puține certitudini, să capete un nou drum, acela al „cultivării" de organe în laborator, al obținerii lor printr-un fel de „butășire".

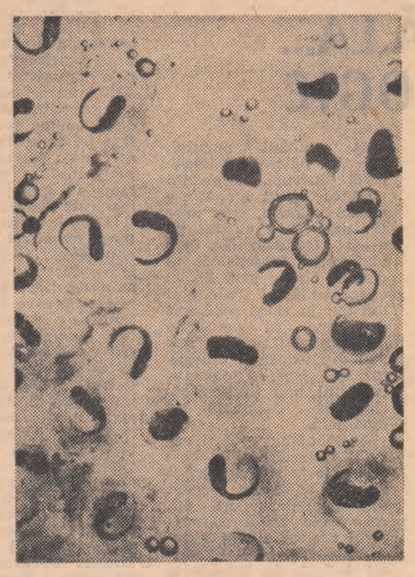

„Scurt-circuit" în dezvoltarea broaștei : din nucleul unei celule a mormolocului abia ieșit din ou, d-rul Gurdon a „refăcut" un ou care va da naștere unui alt mormoloc, identic cu cel dintîi. Din el va apare o broască absolut normală. Traseul vechi de milioane de ani, ou-mormoloc-broască adultă, a fost scurtat cu o fază. Reprezintă oare aceasta una din noile căi ale științei ?

Este, fără îndoială, o ipoteză realizabilă într-un viitor al cărui termen poate fi cu greu evaluat. Mai importante sînt, poate, perspectivele pe care aceste experiențe și cercetări le deschid luptei împotriva cancerului.

Se știe că orice formă a acestei boli comportă o activitate dezordonată, anarhică a unor celule care nu-și mai îndeplinesc funcțiile normale și care se înmulțesc haotic.

Nu ar putea oare știința, pe baza cunoașterii aprofundate a mecanismelor celulare celor mai fine, să intervină în acest haos, să readucă celulele dezlănțuite la o activitate normală ? Poate că da. Oricum, speranțele există, sînt mari și aceasta înzecește valoarea unor cercetări și așa uimitoare și spectaculoase.

A. COSTA

O delegație guvernamentală română a plecat la Tel Aviv

Luni dimineața a plecat spre Tel Aviv delegația guvernamentală condusă de Nicolae Giosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, care va participa la lucrările celei de a III-a sesiuni a Comisiei mixte româno-israeliene pentru aplicarea acordului economic dintre cele două țări. Sesiunea are loc între 4—10 februarie. La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost condusă de membri ai conducerii Consiliului Superior al Agriculturii și Ministerului Comerțului Exterior. Erau prezenți Eliezer Doron, trimisul extraordinar și ministru plenipotențiar al Israelului la București, și membri ai legației.

Protocol privind colaborarea tehnico-științifică între Consiliul Superior al Agriculturii și Consiliul Agriculturii și Industriei Alimentare al R.D. Germane

Vineri dimineața, la Consiliul Superior al Agriculturii s-a semnat protocolul privind colaborarea tehnico-științifică în perioada 1971—1975 între Consiliul Superior al Agriculturii și Consiliul Agriculturii și Industriei Alimentare al Republicii Democrate Germane.

Protocolul prevede schimbul de informații și rezultate ale cercetării științifice și practicii în domeniile culturii cartofului, ameliorării terenurilor nisipoase, semințelor de soiuri valoroase, animalelor de rasă, în creșterea nurcilor și mecanizarea lucrărilor în zootehnie. Sînt prevăzute, de asemenea, vizite reciproce pentru documentarea specialiștilor în diferite ramuri ale agriculturii.

ORIZONTURI

Transportul în întreprinderile agricole

Revista iugoslavă „Ekonomica Poljoprivrede" subliniază că, în condiții normale, la transportul paielor de pe cîmp, folosindu-se două remorci, cu organizarea obișnuită a muncii, se cheltuiesc din totalul timpului bruto : pentru încărcare 40—50 la sută, pentru transportul remorcilor pline 25—30 la sută, pentru schimbarea remorcilor la depozit 5—10 la sută, iar pentru transportul remorcilor descărcate 15—20 la sută.

La sfecla de zahăr, pentru descărcarea mecanizată se cheltuiește de 20 ori mai puțin timp față de descărcarea manuală, iar pentru încărcare — de 15 ori. Pierderile de timp din cauza așteptărilor remorcilor la culesul porumbului se ridică la 15 la sută din timpul total petrecut pe cîmp.

Acolo unde se grupează mai multe mașini de transport cu randament zilnic mai mare, mijloacele de transport sînt mai bine folosite. Eficiența acestora poate fi completă, dacă este sincronizată cu mijloacele ajutătoare și alegerea optimă a mașinilor dintr-o grupă, ținînd seama de condițiile de muncă determinate — relevă revista citată.

Specialiștii Institutului pentru ambalaje al Organizației de cercetări științifice aplicate, din Olanda, au creat un nou tip de ambalaj pentru transportul tomatelor.

Creatorii acestuia s-au străduit să facă față celor mai importante cerințe ale practicii : ambalajul gol să ocupe cît mai puțin spațiu, să poată fi montat cu ușurință de persoane neexperimentate, să fie rezistent, să poată fi încărcat lesne în vagon sau autocamion, să contribuie la prezentarea aspectuoasă a mărfii.

La Concursul național de ambalaje „Nuca de aur"—1968, noul tip de ambalaj a obținut marele premiu, constînd, bineînțeles, dintr-o ...nucă de aur.

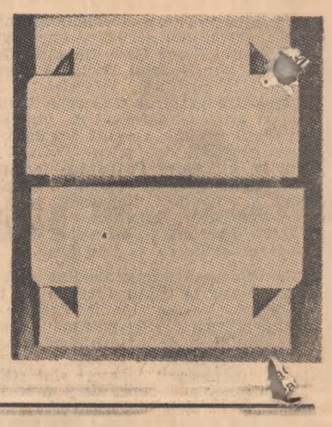

Mulsul pe bandă rulantă

Folosirea experimentală a unui conveier la mulsul vacilor arată că pe această cale se poate folosi mai bine forța de muncă și totodată se pot reduce cheltuielile.

Vacile care trebuie mulse sînt introduse în boxa de muls, aflată, la rîndul ei, pe o platformă ce se deplasează lent. Fiecare mașină de muls se deplasează o dată cu vaca. După ce vaca a fost mulsă, ea este scoasă din boxă. Platforma poate fi amplasată într-o încăpere sub formă de potcoavă, și în acest caz este nevoie de mai puțin spațiu sau într-o încăpere rotundă, caz în care este nevoie de o suprafață mai mare, fiind însă mai simplă racordarea mașinilor de muls.

O societate americană închiriază pentru 2 283 dolari pe lună o astfel de încăpere de muls cu capacitatea de 150 vaci pe oră.

NOTE DE CĂLĂTORIE

ÎN ÎNDEPĂRTATA AUSTRALIE

de prof. Irimie STAICU

membru corespondent al Academiei

Pe vechiul pămînt al tînărului continent

Marea distanță care ne desparte de Australia și așezarea acesteia în zona australă a globului pămîntesc fac ca europeanul neavizat să rămînă surprins de diferențele de climă, vegetație, sol, de modul de viață al oamenilor din această țară-continent.

Dacă doriți să cunoașteți vîrsta acestui pămînt, vi se poate spune : 230 000 000 ani, cu alte cuvinte, el a apărut la sfîrșitul erei paleozoice. Australia se întinde pe 7 631 000 km p. aproape cît Statele Unite ale Americii, dar are o populație de numai 12 000 000 de locuitori, cît cea a Olandei, formată din colonizatori albi și aborigeni.

Cu privire la populația Australiei s-au scris lucruri senzaționale legate mai ales de aborigeni — locuitorii de culoare, băștinași ai acestui continent, care sînt etnologic foarte mult înrudiți cu europenii. Din 1788, cînd au debarcat aici primii albi, această populație care număra 300 000 de oameni, în 680 triburi, și care vorbeau 500 de limbi diferite, a scăzut încontinuu, rămînînd doar ceva mai mult de 47 000 de oameni, nevoiți să trăiască în rezervații, pe o suprafață de 238 000 kmp și lipsiți pînă nu de mult de drepturi egale cu ceilalți locuitori.

Agricultura, baza economiei Australiei

Cu două sute de ani în urmă, cînd au pus piciorul pe acest continent, colonizatorilor le-a plăcut pămîntul roșu al Australiei. Cu timpul, coloniștii au întemeiat așezări, apoi s-au constituit în colonii, care mai tîrziu s-au unit în Uniunea Australiană. Deși au defrișat pădurile în zonele favorabile culturilor agricole, pe întinsul Australiei au mai rămas suprafețe mari de păduri și tufișuri. Ele ocupă în prezent circa 207 milioane hectare. Pădurile sînt alcătuite în majoritate din eucalipți (peste 500 de specii) dintre care Eucaliptus regnaus este cel mai înalt arbore din lume, depășind 100 m. Mai cresc salcîmi (peste 600 de specii) pini, etc.

Australia este caracterizată, între altele, printr-o suprafață mare de deșert și de terenuri aride, ceea ce face ca pămînturile utilizabile pentru agricultură să se limiteze la numai 7,5 la sută din imensul teritoriu al țării. Agricultura cu cele 50 milioane de ha, la care se adaugă mari pășuni naturale a rămas pînă în prezent baza economiei Australiei. Principalele produse exportate sînt lîna, grîul, fructele.

Străbătînd acest continent, îți dai seama de deosebirile însemnate care există între agricultura australiană și cea europeană. Ele sînt determinate atît de condițiile naturale, cît și de cele social-economice. Solurile sînt, în general, foarte vechi și sărace, lipsindu-le nu numai elementele fertilizante curente, dar și numeroase microelemente, a căror adăugare este esențială. În același timp, climatul este foarte arid, chiar în părțile relativ mai umede pe care le-am vizitat. Deficitul de precipitații se resimte aproape tot timpul anului. De aceea, problema apei pentru oameni, animale, irigații, hidrocentrale este una din cele mai greu de rezolvat și pentru aceasta se depun eforturi excepționale de mari.

Tehnica irigațiilor, pe primul plan al preocupărilor

În munți sînt numeroase lacuri de acumulare. Cel de la Bucumbene de pildă, are un baraj de 130 m și o suprafață de 906 km p. Apoi există conducte foarte mari, care parcurg distanțe enorme pentru a alimenta orașele mai mici dinspre centrul continentului și fermele îndepărtate. Sistemul Wimmers-Malle din Statul Victoria aprovizionează orașele și fermele pe o suprafață de 30 mii km p fiind cel mai mare sistem de acest fel de alimentare cu apă din lume, care furnizează energie electrică și apă pentru irigații. Se folosește și apa arteziană, cu deosebire în statul Queensland, unde, în acest scop s-au făcut foraje la mari adîncimi.

Australia dispune de cea mai mare instalație de distilat apa mării, folosind energia solară.

Lipsa apei face ca la fiecare fermă să găsești cel puțin un lac de acumulare a apei provenite din precipitații.

Suprafețele irigate însumează aproape 1 200 000 ha, îndeosebi pentru culturi citrice, viță de vie, dar și pentru grîu sau pentru pășuni.

Populația redusă și suprafețele întinse de care dispune Australia permit ca agricultura să aibă un caracter extensiv. Recolte de 1 000—1 500 kg. grîu la hectar sau densități de animale de ordinul a două oi la un hectar sînt curente. În schimb, majoritatea terenurilor ocupate de pășuni naturale sînt îngrădite pe padocuri permițînd pășunatul eșalonat.

De multă vreme, din punct de vedere economic, Australia a fost cunoscută ca o cămară a Europei, și îndeosebi a Angliei. De aici se trimiteau și se trimit, pe calea apei, mari cantități de carne și lînă. În unele domenii, cum este creșterea oilor, Australia deține primatul mondial. De la cele peste 157 milioane de oi se obțin 811 000 tone de lînă, adică jumătate din întreaga producție mondială. În afară de lînă, se exportă, în ultimul timp, mari cantități de grîu și fructe. Suprafața ocupată de pomi fructiferi : mere, portocale, pere etc., este foarte mare.

Peisaj caracteristic australian : o crescătorie de animale din Wolongong.

De unde pornește „războiul merelor"

Beneficiind de faptul că merele se coc în lunile februarie-aprilie, Australia a creat pe piața Europei Occidentale „războiul merelor". Invadînd piața Europei cu mere în lunile de iarnă-primăvară, produsele australiene au dat o puternică lovitură pomicultorilor și comercianților de fructe din Italia, care au făcut investiții uriașe în depozitele de fructe, depozite care riscă să rămînă nefolosite.

Dacă cineva dorește să ilustreze posibilitățile care există pe plan mondial pentru sporirea producției agricole — pentru valorificarea resurselor încă nefolosite, Australia oferă un exemplu. Un exemplu peremptoriu.

CARNET ECONOMIC

Recolte mari de cereale în R. P. Chineză

Ultimul an agricol a adus R. P. Chineze o recoltă mare de cereale.

Chiar și în unele regiuni bîntuite de secetă sau de inundații s-a obținut o recoltă relativ bună datorită luptei tenace a locuitorilor acestor regiuni împotriva calamităților naturale. Ei au realizat ample lucrări de indiguire și irigare. Printre acestea se numără marele stăvilar din provincia Liaonin (nord-estul Chinei) pentru abaterea apelor riului Shuantaitzu, în vederea irigării unei mari suprafețe de teren arabil.

Nevoile urgente ale Africii

În ritmul în care se dezvoltă acum, Africa ar avea nevoie de trei secole pentru a atinge nivelul actual de venituri al europenilor — se subliniază într-un raport al Comisiei economice pentru Africa a Organizației Națiunilor Unite. De aceea, e lesne de înțeles neliniștea crescîndă cu care africanii privesc această disproporție — adaugă ziarul francez „Le Monde" într-un articol publicat recent.

Pentru tinerele state independente ale „continentului negru" nevoia de a dezvolta schimburile comerciale este vitală. Africanii afirmă, în același timp, pe bună dreptate, că totalul ajutoarelor și împrumuturilor care le sînt alocate de europeni nu poate compensa paguba pe care producătorii din Africa o suferă de pe urma a ceea ce s-a numit „foarfeca prețurilor". Scăderea continuă a prețurilor produselor tropicale și creșterea celor ale produselor industriale fac ca agricultorii africani să fie mereu dezavantajați.

Din păcate, șirul contradicțiilor nu se sfîrșește aici. America Latină, interesată și ea, în aceeași măsură, în dezvoltarea exporturilor, se lovește de anumite produse africane pe piața europeană. Pentru moment, produsele de peste ocean sînt cele care au reușit să fie vîndute mai bine.

Problemele care stau în fața economiei tinerelor state africane sînt, așadar, acute. Soluții s-au dat, nu o dată, dar aplicarea lor întîrzie. Pentru moment singurul element pozitiv îl constituie chemările la rațiune și bună voință, ca de pildă declarația finală a reuniunii organizate anul trecut de Institutul pentru dezvoltare și cooperare, de la Viena : „E nevoie urgentă ca piețele țărilor dezvoltate să se deschidă pentru produsele celor în curs de dezvoltare !"

O nouă unealtă mecanizată pe pămîntul Africii are semnificația unui pas minuscul, dar real pe drumul progresului.

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicație săptămînală

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii, nr. 1 Telefon : 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacție), ing. Vasile Ciausu (redactor șef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing Triță Făniță, ing Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing Gh Moldovan, ing. Tiberiu Mureșan, ing. Gb. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor șef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii de presă din întreprinderi și instituții. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Scînteia", București, oficiul poștal nr. 45, str 13 Decembrie, nr 26, telefon 14 15 16.

TIPARUL : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

40.000